

దీక్షాపత్రి

★

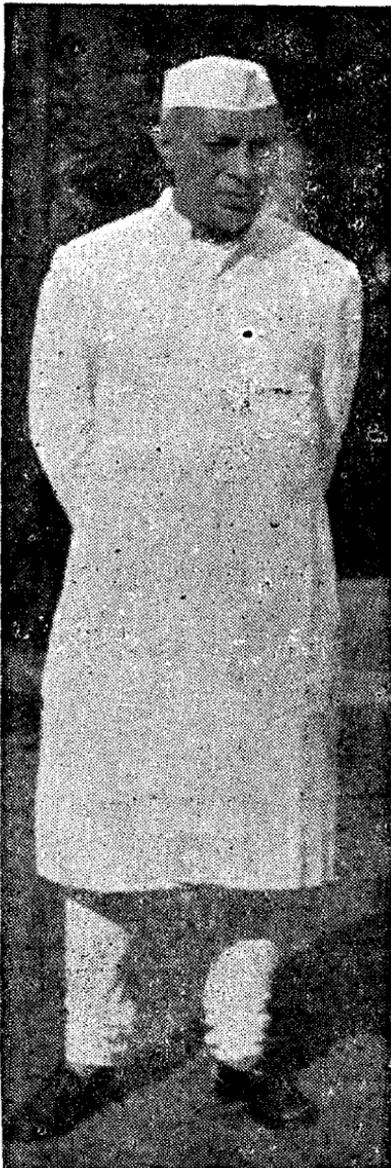
అభివందనములు

★

సంపాదకుడు

చాచా నెహ్రూ

మళ్ళీ వచ్చింది !
 మనకెంతో నచ్చింది
 పసిడి పలుకుల
 బాలలారా
 భావిభారత
 పొరులారా

|| మళ్ళీ ||

చాచా నెహ్రూ
 జయంతి నేడే
 బాలల దినమూ
 ఈనాడే

దుష్టులు చేసిన
 దురాశ్రమణమూ
 శాంతిదూత శ్రీ నెహ్రూ నేత

నాయకత్వమున
 నడుంచిగింది
 ప్రతిఘటేంతమూ

ఛక్కున నవ్వే
 భారత ప్రధాని
 చాచా నెహ్రూ

చాలాకాలం
 తీవించాలని
 భగవంతుణ్ణి
 ప్రార్థన చేదాం

|| మళ్ళీ ||

పి. రాధాకృష్ణ
 పేజీ 4

పిట్టతగవు పిట్టతగవు పిల్లితీర్చింది

ఒక పిట్ట మాంసపుముక్కను మహా నిర్భయంగా తింటున్నది. అదేమో అజాగ్రత్తగా ఉన్నదనుకొని మరోపిట్ట వడుపుచూచి ఆ మాంసపు ముక్కను గబక్కన కాజేయచూచింది. రెండు పిట్టలకూ ఆ మాంసపు ముక్కకోసం జంటయుద్ధం సాగింది. ముక్కులతో రక్కుకొంటూపిట్టలు రెండూ కొట్టుకొంటున్నవి. పిల్లివస్తాదీ రెండు

పిట్టల కొట్లాటనూ దూరాన్నుంచి తొంగిచూస్తున్నది. మెల్లగా ఆ పిల్లివస్తాదు తగవు తీరుస్తానంటూ నమ్మించి నడిమికి వచ్చింది. మొదటి పిట్ట పిల్లివస్తాదు నామాంసపు ముక్కను నాకిప్పిస్తుందని నమ్మి దొమ్మిమాని దూరంగా పోయింది. మీసాలు దువ్వుతూ పిల్లివస్తాదు మీదపడి రెండోపిట్టను చెదరగొట్టింది. అది దూసుకొని దూరానికి పోబూచిందిగాని పట్టుకొని ఈక కీకా తోకకు తోకా వీకి పాకంపెట్టింది పిల్లివస్తాదు. చిక్కులేకుండా మాంసపు ముక్కను చేత చిక్కించు కొన్నది. గటుక్కున మింగివేసింది. అంతట పిల్లివస్తాదు పిల్లియ దొరగారైనారు. పక్కనున్న కుక్కలూ నక్కలూ బళాబళీ అన్నవి.

అమానుల్లా బొచ్చా సాకూలు ఆఫ్ఠనిస్థానం కోసం యుద్ధం చేస్తుండగా నాదిర్ఖానుగారు తగవు తీర్చవచ్చారు. అమానుల్లాగారికి

అన్య దేశవాసం, బొచ్చా సాకూకు ప్రాణాపాయం కల్పించి నాదిర్ఖాను గారు ఆఫ్ఠనిస్థానపు మాంసపు ముక్కను గుటుక్కున గొంతుకలో వేసుకొని గుటకాయ స్వాహా చేసారు. నాదిర్ఖానుగారు నాద్విగా రై నారు. పక్క రాజ్యాలవారి ప్రశంసలకు ప్రాతమైనారు. దగ్గు జబ్బుగల నాద్విగారీ మాంసపు ముక్కను జీర్ణించుకోగలరో లేరో ఇకమీద తెలియాలి.

కడుపు అడుచుకొని గర్భచ్ఛేదం చేసుకొన్న గాంధారిదేవి గారు పుట్టిన గాంధారదేశమే ఆఫ్ఠనిస్థానమనగా; ఆఫ్ఠనిస్థానమునకు ముఖ్యపట్టణము కంధహార్; అనగా గాంధార మన్నమాటే.

మా యా నం దం

‘ఆనందం’ మా అబ్బాయి; ఇప్పటికి అయిదేళ్ల క్రిందట అరవదేశంలో వాడు పుట్టాడు. వేడుకలు, వేళాకోళాలు, వెక్కిరింపులు, నవ్వుటాలు, మా ఆనందానికి పుటకకు మునుపే పుట్టినవి. ఆగర్భ హాస్యగాడు వాడు. వాడి ఆనందహాస్యాలను విని అరవసోదరు లందరూ “ఆనంద వికటణ్” అని వాడికి నామకరణం చేశారు. ఆనంద వికటణ్ పేరు విననివారు, వాడి హాస్యాలెరగనివారు అరవ దేశంలో లేరు. అయిదేళ్లలోనే అంత అసాధ్యుడైనాడు వాడు.

తెలుగు దేశంలోకూడా తిరుగుతాను తీసుకొని వెళ్లమంటున్నా డిప్పుడు ; నేర్పు ఉంటే తిరుగు నాయనా అయ్యే ఖర్చులిస్తానన్నాను. మా “ఆనందం” ఇప్పుడాంధ్రదేశ సంచారం ఆరంభిస్తున్నాడు. పేరు ఆనంద మైనట్టు వీడి నడివడికూడా ఆనందంగానే ఉంటుంది. వేళా కోళాలు చేస్తాడనీ, వెక్కిరిస్తాడనీ వీడిమీద మీరు కోపగించుకోవద్దు. మహాయోగి, బాలుడివలె, పిచ్చివాడివలె, పిశాచ గ్రస్తుడివలె, వర్తి స్తాడటే ; అట్లాగే మా ఆనందం కూడా పనివాడై అవకతవకలు, అసందర్భాలు, ఆడుతున్నట్టు కనిపించినా వాడి ఆటల్లో, మాటల్లో అంతర్వాహినులుగా సత్యము, జ్ఞానము, ఆనందము, సాగుతూనే ఉంటే.

‘మాయానందం’ అని తలవ్రాతను చూచి, మాయా + ఆనందము అని పదచ్ఛేదం చేసి మాయే ఆనందమని, ఆనందమనే పేరే మాయ అని, ఇంకా ఏమేమో అని అనేకార్థాలు తీయకండి బాబుల్లారా! పండితుల్లారా!

చిన్నయసూరి నెంత పొమ్మన్నా అప్పుడప్పు డడ్డంవచ్చి కంఠం పట్టుకుంటూ ఉంటాడు. మా + ఆనందం. అనే పదాలను కలిపి నప్పుడు మధ్య యడాగమం వచ్చి “మాయానందం” అయిందిగాని, అది మాయా + ఆనంద పదాలకైస సమాసంగాదు. యడాగమాల హడావిడి మా ఆనందానికి గిట్టదు. పాత వాసనచేత నే నట్టా అప్పు డప్పుడంటూ ఉంటాను. మావాడు మా నెయ్యిమంటూ ఉంటాడు. ఎప్పుడన్నా నోరుజారి, చెయ్యిజారి, చిన్నయసూరి కంఠం పట్టుకొని, అలాంటి మాటలు మాటాడాలి గాని, మావాడి హయాంలో ఇక యడాగమాలు సాధారణంగా సాగవు. నానాస్థాల, సందేహాస్థాల, మాట లుండవు, నిఘంటువులు చూస్తేనేగాని అర్థంగాని పదాలుండవు. ఆంధ్రదేశానికి కొత్తవాడు ; పిల్లవాడు ; కనుక చనువయ్యేదాకా కొంత దయతో సాకుకొండి అని తండ్రినిగనుక నేను ఆంధ్రముహా జనులను వేడుకొంటున్నాను.

‘ఆనంద’ జనకుడు.

సం దే హ ము న కు పై మూ త

తీరని సం దే హ ము గలవాడు, లజ్జితుడు మున్నగు వారి కెప్పటికిని సంతసము గలుగనెరదు. డిల్లి పాలకుడగు ఔరంగజీబు చక్రవర్తి తన సైన్యముపై సం దే హ ముగొనిన హేతువుచే సకలమును దారబోసికొని సంకటముల పాలగుట తటస్థించినది. దీనిచే ప్రతివారిని నమ్మవలయుననుటగాదు. నిజముగనే కొందఱియందు సం దే హ ము గొనినను, వారియందు తమకు సం దే హ ము గలదని యితరులెరుగకుండ దానికొక పై మూత వేసి యుంచవలెను. తనలోనే యీ సం దే హ ము యొక్క నిజ తత్వము నెరుగవలయును.

వచ్చేసింది.

వచ్చింది వచ్చేసింది! వచ్చి వేసింది! ఏమి? ఏమి? ఏమి? కొంచము తాళండి. “వచ్చినాది” అనునట్టి సంతసమువలన “ఏం వచ్చింది?” అను దానిని “మా ఆనందం” మరచి పోయినాడు మితిలేని ఆనందమువలన తలలోక తెలియలేదు. ఇదేమి? భూలోకమా? కైలాసమా? ఓహోహో! భూలోకమే సరే! ఏంవచ్చింది? ఆవుసవును. గొంతులోనున్నది, నోటికందలేదు. ఆ లేదు నోటి కందినది అదే స్వరాజ్యము!!!

“ఎక్కడ? ఎక్కడెక్కడ!” అదే మా ఆనందానికి తెలియలేదు. కడచిన రెండు నెలల నుండియు రాబోవుచున్నది! రాబోవుచున్నది! పశ్చిమ దిక్కునుండియు రాబోవుచున్నది. “గుడుగుడు గుడు” అని రాజకీయబుడబుక్కల వాండ్రందఱు మేల్కొలుపు పాడుచుండిరే! గత నవంబరు మొదటి తారీఖునుండియే “వచ్చింది” యని ఘోష చెప్పులు గింగురు మనుచున్నవి. కాని

ఆనందం రెప్పపాటు కాలముకూడ విశ్రాంతి లేక, ఉచ్చాస్వస నిశ్వాసాలు బిగబట్టి మిక్కిలి జాగ్రత్తగా కలియబెట్టి వెదకుచున్నాడు. కాని దిగుమతియైన సరకేమిటో ఆనందం తెలుసుకోలేకున్నాడు.

అందుచేత ఆనందానికి విపరీత సందేహమొకటి కలిగినది. దిగుమతియైన సరకు అబద్ధమా? లేక మన నేత్రములు దృష్టి మాంద్యమును గలిగియున్నవా? అని ఎంతో గొప్ప గొప్ప మహానాయకులు, సర్లు, రావ్ బహదూరులు, దివాన్ బహదూరులు, మంత్రులు, ఆనరబులులు, రైటానరబులులు, ఏం. ఎల్. సీలు, ఎం. ఎల్. ఏలు, స్టేటు కౌన్సిలు మెంబరులు వీరు వారసనేల! ఎ. బి. సి. డి. ఇ. ఎఫ్. జి. ఎచ్. ఐ, మున్నగు బిరుదాంకితులందఱు ఐక కంఠ్యముగా వచ్చివేసింది” అని ప్రమాణము చేయుటవలన సరకు దిగుమతియైనది సత్యమా, అసత్యమా? కాని యింతటి గొప్పవారు చెప్పనప్పుడు అసత్యముండునా? ఉండదు. ఉండదు. కాని ‘ఆనందం’ ఇ

వృక్షేగదా నూతనముగ కంటి వైద్యము చేయించుకొని కంటిజోడు తగిలించుకొనినాడు. కన్నకవేళ తప్పిపోయినను కంటిజోడు తప్పనా? ఎప్పటికిని తప్పదు. అసంభవము! మఱి దీనినెరుగు మార్గమేమి!

“దానమిచ్చిన చీరను మూరవేసి చూడవద్దు. దొరికినదానిని కాపాడు కోండి” అని యొక ఎం. ఎల్. ఏ. ఉపదేశ వాక్యములనుడువుచున్నారు. కాని యీ ఉపదేశ పలుకులతో ఆనందానికి యేలాటి సంబంధంలేదు. అయ్యా దానమిచ్చునది చింపిరి పేలికలైనను ఆనందం రెండు చేతులుచూచి వినయ పూర్వకముగ గ్రహింప సిద్ధముగనే ఉన్నాడు. అందుకు సందేహము లేదు, కాని దాత యొక్కడ? వస్త్రమొక్కడ? ఇదియుండిన తరువాత మూర సంగతి యోచింతము. ఏదీ చీర!

ఈ సందర్భమున ఆనందాని కొక కథ జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచు చున్నది. పల్లె వాండ్రు నలుగురు కటిగ చేరి యొకనాటి రాత్రి వీధి నాటకము చూడబోయిరి.

దారిలో నొక వినాయక దేవాలయముండినది. దేవాలయమును సమీపించినపుడు కమ్మని సువాసన వీచెను. అందొకడు ఒరే అన్నా! దేముడికి వునుగుపూసి యున్నాఁరో” అనెను “అవునా! తలకు కొంచెం పూసికొనిపోదారా” అనెను మరొకడు. అందఱీ యాలోచన కొడంబడిరి. మొదట నొకడు లోపలకు వెడలి వినాయకుని తలనుండి తాకి తన తలకు రుద్దుకొనుచు వచ్చెను. క్రమముగ బొడ్డు దగ్గరకురాగా బొడ్డులో వ్రేలిడెను. చాలాకాలమునుండి యక్కడ నివసించి తపమాచరించుచున్న ఒక తేలు “ఓరీ! నా తపమును భంగపరచుటకు వచ్చితివిరా!” అనుచు (లేదు-తలచి) తోకనెత్తి వానివ్రేలిపై నొక వ్రేలు వేసినది. హా హా కారము చేసినాడు వ్రేలికి స్వంతదారు.

“ఏమిరాసంగతి తమ్ముడా!” అన్నారు బైటనున్నవారు. అప్పుడు జాగ్రత పడినా డాతేలుకాటు దారుడు. “మనము మాత్రము తేలు కాటు తీసికొని యవస్థ పడుట అవమర్యాద గాదా!” అని తలచి ఒక యుక్తిపన్నెను.

అన్నలారా! నేనేమి చెప్పాను. వినాయకుని బొడ్డులో పునుగున్నది ఆహా పునుగుంటే పునుగా! అది దేవలోక పునుగేరా! ఈజన్మలో చూడబోము” అనెను. ఆమాటలను విన్నదే ఒకడు వేగముగ లోపలికివచ్చి దేవుని బొడ్డులో రెండు వేళ్లను విడిచెను. వృశ్చిక మునీశ్వరుడు రెండు దెబ్బలు తీసెను. అన్నన్నాయన్నాడు తమ్ముడు. వెంటనే మొదటివాని తండ్రిము వీడికి గ్రాహ్యమయింది. అయ్యో దీని వాసన యేమని చెప్ప అన్నాడు.

పరుగెత్తినాడు మూడవ వాడు. వాడు మూడు వేళ్లనుంచెను చరుక్కని కాటు తగులుటచే వానికిగూడ విషయము గ్రాహ్యమయింది. “అరేరే! అన్నన్నా! ఈ వాసన నన్ను స్వర్గలోకము నకు తీసికొని పోవుచున్నదే” అయ్యో నన్ను పట్టుకోండి? అనెను. నాలవవాడు చూచినాడు వ్రేలితో పునుగును తీసి వాసన చూచుట వృధా కాలయాపన అని వానికి తోచినది, అందువలన వాడు ముక్కునే బొడ్డులో నూటి గనుంచెను. “నిజమే ఈ వాసన

ముక్కునే రంధ్రము చేయుచున్నది” అని ఏడ్చెను.

“స్వరాజ్యం వచ్చివేసినది.” అను నట్టి ఘోషము ఈ కథవంటి దేమోఅని ఆనందానికి తీరని సందేహము గలుగుచున్నది. “ఏమిటోయ్ ఆనందం? ఏమేమో కథలుచెప్పచున్నావే. ఇంకను విషయమేమిటో చెప్పలేదే” అని మిత్రులు అడుగవచ్చును. క్షమింపవలయును. ముందే తెలియజేసియున్నానుగదా? “స్వరాజ్యం వచ్చిన సంతోషాతిశయమువలన నేమియు నెఱుగకున్నా”నని అదే నాదిగ్భ్రమకు కారణము.

మూలం పట్టుకో భారతభట్టా! అనేమోస్తరుగా ఆనందం ఇప్పుడు ఆరంభమును పట్టుకొన్నాడు. దీనికి సైమన్ కమిషను నియామకమే ప్రారంభము. దానిని గట్టిగ పట్టుకోండి. ఆవిషయమున బ్రిటిషు ప్రభుత్వము వారొక గొప్ప పొరబాటును గావించినారు. మితవాద అబ్బాయిల నొకరిద్దరిని అండులో వేయుటవరచినారు. దాని ఫలితమేమైనదో తెలిసినదా? పది సంవత్సరములు వేరుపడియుండిన పిదప మితవాదులు క్షాగ్రసు

వాదులతో గూడిరి. అందరు కలిసి సైమను కమిషనును బాయ్ కాట్ చేసినారు.

దానితో బ్రిటిషు ప్రభుత్వానికి వణకు పుట్టింది. కాంగ్రెసు వామలేమి చేసినా సర్కారికి విచారం లేదు. ఏలంటే జిల్లా కొక చైరసాల ఇదివరకే యున్నది. 124 ఏ. 143 బి. శాసనాలు గలవు. కాని సప్రూ శాస్త్రులు సెతల్యాడ్ జన్నా అనే వీళ్లే కమిషనును బహిష్కరింస్తారంటే ఏమిటి? సామాన్యమా? ఇదేమిట్రా కష్టం దీనికేమైన పరిహారం వెతకాలే అని తలచు కొన్నారు సర్కారువారు.

ఈ సమయంలో మఱి రెండు విషయాలు చేరినయి. ఈ సంవత్సరములోగా డొమినియన్ స్వాతంత్ర్య మీయకపోతే 1930 వ సం॥ జనవరి 1 వ తేది సూర్యోదయాది శుభ ఘడియలకు తాను సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యవాది అవుతానని మహాత్మా గాంధీ గడువు నిర్ణయించాడు. మహాత్ముని దగ్గర చెప్పినది చెప్పిన ప్రకారము చేసితీరేదనే పెద్ద దుర్గుణ మొకటియున్నది. “ఏదో భయపెట్టి చూస్తాము. విదవ సమయా

న్నికనిపెట్టి నడుచుకొందుము” అని ఆయన ఊరకుండడు. ఆయన దుర్గుణము బ్రిటిషు వారికి బాగా ఎరుకే.

దీనితో ఇంగ్లాండులోను ఒక మార్పు గలిగింది. బాలువిన ప్రభుత్వము గతించి కార్మిక మంత్రిత్వము తలయెత్తింది. ఇట్టి స్థితిలో రాజ ప్రతినిధి యిర్విక్ ప్రభు ఇంగ్లాండుకు హిందూ దేశే రాయ భారిగ వెళ్లాడు. అక్కడి మంత్రితో కలిసి యోచించి గత మాసంలోనే ఆఖరున ఇండియాకు చేరుకొన్నాడు. ఇంతలో ఇండియాలో ఆందోళన కలిగింది మితవాదమణులు మూలకొకరుగ పరుగెత్తారు. ఈనిన పిల్లివలె అక్కడి కిక్కడికి తిరిగారు. ప్రకటనమీద ప్రకటన ప్రకటించారు.

సెతల్యాడ్ తన యింట్లో నొక మీటింగు జరిపాడు. సర్. సి.పి. డిల్లీకి పరుగెత్తినాడు. సాప్రూ అక్కడి కిక్కడికి పచారుచేసారు. జన్నా ఉన్న హోట్లోనించి తంతి మీద తంతి యిస్తుండెను. వీరంతా రాజ ప్రతినిధి తీసుకొని వచ్చు సరకును ఆహ్వానించుటకు దేశమును సిద్ధం చేసారు.

ఇక ఆఖరుకు దిగుమతియైనది సరకు. ఇర్విన్ ప్రభువు దీపావళినాడు తాను చెచ్చిన మూటను విప్పి సరకును కుమ్మరించినాడు. “ఆహా చూడండి” అని అన్ని చోట్లలోను బొబ్బలు పెట్టారు. కొందరు చెంపలు వాయిచుకొన్నారు. కొందరు సాష్టాంగపడి దండం పెట్టారు. కాని ఆనందం ఒకడే తదేక దృష్టిగ చూచినాడు. నేత్రచికిత్స పొందినందువల్ల మాటి మాటికి కంటిని తుడుచుకొని చూచాడు. సులోచనాల్ని తలక్రిందు చేసి పెట్టుకొనిచూచాడు. ఏమీ కనపడలేదు. “ఏమో యిది పెద్ద మోసంగా ఉన్నదే?” అని పర్యాలోచించాడు. “సరకు చాల సూక్ష్మమైనది. పుణ్యాత్ముల నేత్రాలకు మట్టుకే కనబడున”ని రాజకీయ ఋషులు ఘంటకొట్టారు.

రాజ ప్రతినిధిగారి ప్రకటనలో గలవిషయాల్లో రెండు విషయాలు మాత్రమే ఆనందానికి గ్రాహ్యమైనాయి. అవేమిటంటే :-

(1) 1917 వ సంవత్సరములో భారత దేశమునకు మేమిస్తామని చెప్పినది స్వరాజ్యమే. (అనగా అధినివేశ స్వాతంత్ర్యము.) ఇంత

కంటే మరేమీలేదు. ఇప్పుడున్న స్వరాజ్యం ఇయ్యబోతామన చెప్పచున్నాము.

ఇందులో నూతనవిషయమేమీ లేదు. 1917 వ సంవత్సరంలో ఇస్తామని చెప్పిందాన్నే ఇప్పుడును ఇస్తామని చెప్పతున్నారు. ఇంతే ఇంకను పది సంవత్సరాలు పోయి తరువాత ఇస్తామనే చెప్పవచ్చును. 1999 వ సంవత్సరంలోను ఆ ప్రకారమే చెప్పవచ్చును. తొమ్మిది సంవత్సరాలకు పూర్వము ఆనందం దగ్గర చేబడులు ఐదు రూపాయలు తీసికొన్న పెద్ద మనిషి ఒకడు ఇటులనే చెప్పచున్నాడు. ఆనందాన్ని చూచునపుడెల్లా “ఆనందా! నేను లేదనా చెప్పతాను? ఇచ్చేస్తా లే” అనే చెప్పచున్నాడు.

(2) “సైమన్ కమిషను ప్రకటనను నిర్ధారణగ పెట్టుకొనము. అది ప్రకటనకావడం తోడనే భారతదేశ నాయకులను పిలుతుము. వారితో కలసి ఆలోచించి భారతదేశ రాజ్యాంగ విషయములను నిర్ణయించెదము.”

మితవాద నాయకులును, కాంగ్రెసు వాదులలో కొందరును

ఎగిరిపడి గొంతుటయొక్క కారణము మిత్రుల కిప్పుడు స్పష్టమైనదా? సెతల్వాడ్ సర్. సి.పి. మున్నగు ఉద్యోగవర్గపు పిట్టలు ఆ కాశమున కెగురు చున్నవిగదా! మీకు గ్రాహ్యమగుచున్నదా దీని రహస్యము, ఉద్యోగపు అదృష్టచీటి పడదగిన భాగ్యశాలురలో తామొకరై యుండ గూడ దాయనునట్టి యాశయేగాని మరేమి యుగాదు.

“అదియటులుండనీ! ఆనందా! ఆఖరుకు ఏమగును?” అని మిత్రులు ప్రశ్నింపవచ్చును. మొదట ఆనందం అడిగే రెండు ప్రశ్నలకు మిత్రులు బదులుచెప్పదురేని వారి ప్రశ్నకు ఆనందం బదులీయగలడు. (1) రాండు తేబిల్ కాన్ఫరెన్సుకు ఎవరెవరిని ప్రతినిధులుగ పిలువబోవు చున్నారు? (2) ఆ మహా సభలో ఆలోచించు విషయమేమిటి?

రైట్ ఆనరబిల్ సర్ ఆనందుని అభిప్రాయాలు:—

(1) రాండు తేబిల్ కాన్ఫరెన్సుకు దేశ భక్తులగు వారు దేశ శ్రేయమును గోరువారు ప్రతిని

ధులుగ బిలువబడుదురేని (2) ఆ మహాసభలో చర్చించబోవు విషయము “స్వరాజ్య మెటులనుండవలెను” అనునది మాత్రమే అయితే తక్కినవన్నియు బాగుగనే యుండ గలదు. దీని కేమాత్రము సందేహం లేదు.

పెండ్లి విషయములాగే రాజకీయ విషయాల్లోనూ, ఎప్పుడును విషయాలను తెగగొట్టి మాట్లాడుకొనవలయును. మన నాయకులు పై రెండు విషయములయందును తెగగొట్టి మాట్లాడుకొని పిదప యీ విషయాల్లో దీగిన లేక దూరిన బాగుండును.

ఆనందానికిసంబంధించినంతవరకు ఈరెండు విషయాలు స్పష్టంగా తెలిసేదాక తనస్తుతులు, అభివందనములు మున్నగువానిని పెట్టలో పెట్టి భద్రముగ తాళము వేసి యుంచబోవు చున్నాడు. “మాయగాదు. నిజముగ స్వరాజ్యమేను” అని తెలిసిపోయిన వెంటనే మిత్రులందఱు జాగ్రత గ నుండవలెను. ఆనందుని యభివందనములు పెద్ద ప్రవాహమై బయలుదేరబోవుచున్నది. ఇర్విక్ ప్రభువు, మగ్డొనాల్డు మంత్రి మొదలుకొని

ప్రపంచమున నొకరుకూడ విడువక ఆనందుని అభినందనప్రవాహములో మునిగి పోగలరు. ఆ ప్రవాహమునుండి తప్పి దరిజేరుట కొంచెము కష్టమేయగును.

ఆనందంపై యభిప్రాయమును వ్రాసిన పిదప, మహాత్మా గాంధీ మొదలుకొని, క్విగెనూ నాయకులందఱును, మితవాద నా

యకులును, కలిసి యాలోచించి ఒక ప్రకటన గావించి యున్నారు. దాదాపుగా ఈ ప్రకటన ఆనందుని యభిప్రాయము ననుసరించియే యున్నందులకు విచారము బూనినాడు. ఆనందం ఏతిక్రిప్రేతియనే స్వభావము గలవాడు కనక కాల మొకరీతిగనే యుండుట రుదు గదా?

అని అరవలో ఆనందం అన్నదానికిది ఆధ్రాను వాదము.

రహస్యముల దాచుట.

ఒక కుటుంబపు రహస్యములను బహిరంగము చేయు బంధువర్గములోనివాడు దుష్టుడే. వాని దుష్ట వర్తన వలన ఆ కుటుంబపు సత్కీర్తికి కళంకము సంభవించుటయేగాక, మితిమీరిన ధన వ్యయమును మనోవ్యాకూలమును గలుగుచున్నది. కావున కుటుంబరహస్యములను బహిరంగముచేయుట పాప హేతువని అట్టి వారెరుగుదురు గాక!

స్వాగతమాత్రోందిశారదాబిల్లు.

1 శాసనం శాస్త్రీయ మెందిగాదని లా పాయింట్లెత్తిస్తున్న లాయరు.

2 గవర్న మెంటు మతిమాగ్నడానికి హా మాలు చేస్తున్న తపస్వి.

3 కన్యలకు వయస్సు హెచ్చించి జాతకాలు సృష్టిస్తున్న జోన్యడు.

4 శాసనమీరి జయియకు వెళ్తానంటున్న సత్య శీలుడు.

5 ఫ్రెంచి యానాంలా బిడ్డపెళ్లి జరుపుకో పోతున్న నేర్పరి.

6 ఇండియాలో అడుపుట్టువద్దని దేవుణ్ణి వరం వేడుతున్న అత్యాచారుడు.

శారదయ్య గారి మేరేజి బిల్లు

దే శ ము అల్లకల్లోలముగా ఉన్నది. హరవిలాస శారదయ్య గారు లెజిస్లేటివు అసెంబ్లీలో ఉప పాదించిన వివాహ వయోనిర్ణయ శాసనము నెగ్గినది. సంప్రదాయా భిమానులు కొంపలు కూలినవనీ, కలి పండిన దనీ, పాతివ్రత్యము పాడౌతుందనీ, వర్ణ సంకరము కలుగుతుందనీ గగ్గోలు పెట్టుతున్నారు. సంస్కారాభిమానులు ఇకమీదపుట్టే బిడ్డలు ఉక్కుతునకలు లాగా ఉంటారనీ, స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యము, ఆరోగ్యము హెచ్చుతుందనీ, వీటివల్ల దేశానికి మహాపాపకారం కలుగుతుందనీ గంతులు వేస్తున్నారు. ఆపక్షం లోనూ ఈ పక్షంలోను కొందరు మొనగాల్చే అక్కరలేని హడావిళ్లు చేస్తున్నారు. వీరువార్ని వారువీర్ని తిట్టుకొంటున్నారు.

అయిదు నెలల్లో శాసనం అమల్లోకి వస్తుందని భయంతో పల్లెటూళ్లలో బహుమంది బ్రాహ్మణుల కోమట్లు ముక్కుపచ్చలారని బిడ్డలకు తొట్టె మంచాలలోని

బిడ్డలకూ కూడ ఈ అయిదు నెలల్లో పెళ్లిళ్లు జరపడంకోసం సంబంధాలకై తంటాలు పడుతున్నారు. అంతేకాని ఇప్పుడు తమ కూతుళ్లకు పెళ్లిళ్లు చేశేసినంత మాత్రాన శారదాబిల్లు బాధ తీరిందన్న మాటేనా అని ఆలోచించడం లేదు.

ఆడపిల్లలు గలవాళ్లు ఇట్లా అవస్థ పడుతుంటే మొగ పిల్లలు గలవాళ్లు మాపిల్లవాడు సమర్థాడమ పొమ్మంటున్నారు. వెంటబడి వేడితే కట్నాల పద్దులు హెచ్చిస్తున్నారు. నాలుగేళ్లు పోతే గడిదేరిన కోడలు వస్తుంది తొందరేం మాకు, పొమ్మంటున్నారు. అంతేకాని ఆడ పిల్లల కందరికీ ఇప్పుడే పెళ్లిళ్లయితే తమకు నాలుగేండ్లయితర్వాత గడిదేరిన కోడళ్లు దొరకడం కష్టమౌతుందేమో అని చూసుకోవడంలేదు.

ఎందుకు ఆందోళన ? పద్నాలుగేళ్లు వచ్చి తర్వాతనే మాపిల్లలకు పెళ్లిళ్లు చేస్తాము. ఈ రెండు

మూడు నెలల్లోనూ, ఆత్రపు పెళ్లి శ్లస్మీ అయిపోతాయి. పద్నాలు గేళ్లదాకా పిల్లల్ని అట్టె పెట్టే వాళ్లు చాలా తక్కువగా ఉంటారు. పద్నాలుగేళ్లు దాటిన పిల్లనే పెళ్లి చేసుకోవాలే ననుకొని ఆగి ఉండే వరుళ్లు చాలామంది ఉంటారు. ఇక నాలుగేళ్లు పోయిన తర్వాత పెళ్లి కావలసిన ఆడ పిల్లలు తక్కువ, మొగ పిల్లలు ఎక్కువ, అవుతారు గదా. ఇప్పుడు కట్నాలు కుమ్మరించ లేము. సులభంగా మంచి మంచి సంబంధాలు అప్పుడు చూసుకో వచ్చును. రజస్వల అయిన కన్యకు పెళ్లి చేస్తే పాపం వస్తుందని భయపడవలసిన పనిలేదు. అట్టా వచ్చేటట్టయితే శాస్త్ర ప్రకారం యెనిమిదో యేట పెళ్లి చేసినా. తొలి సమర్థాడడంలోనే గర్భాధానం చెయ్యక పోయినప్పుడు కూడా వస్తుంది. నిజంగా శాస్త్ర ప్రకారం చెయ్యవలసిన కర్మలెన్ని చెయ్యకుండా మానివేయడంలేదు గనుక; ఇంతకూ పుణ్య పాపాల నెరి గాతగవులన్నీని? పనుపడ్డ ఆచారం మారిపోతుందన్న భయంచేతగాని; అని కొందరు నిర్భయంగా నిల్చి ఉన్నారు. కాని వీరు పల్లెటూళ్లలో బంధువులు కొందరై నా

తమర్ని బహిష్కరించడం, బంతిని అన్నంపెట్టక పోవడం తటస్థుడని ఆలోచించుకోవడం లేదు.

ఇంతకు పూర్వమే రజస్వలా వివాహాలేకాక వర్ణాంతర వివాహాలు కూడా (ఎందుచేతనై తేనేం) అభిమానించి బ్రహ్మ సమాజం లోనో ఆర్యసమాజంలోనో చేరో చేరకుండానో కోరిక తీర్చుకొని అందరిలో బాగా అతుకోక అవస్థపడుతున్న బ్రాహ్మణ కుటుంబాలవారు కొందరు ఇక నాలుగేళ్లు పోయిన తర్వాత జరిగేవన్ని ప్రౌఢా వివాహాలే గదా! పద్నాలుగేళ్లు వచ్చి చదువునేర్చుకొన్న ఆడ పిల్లలు—కాదు; ఆడ పడుచులు—కొందరై నా తల్లిదండ్రుల మాట వినక మనకుమల్లే వర్ణాంతర వివాహాలు జరుపుకోక పోతారా! అమ్మయ్యా అప్పట్నుంచైనా మనకు హాయికలుగుతుంది గదా నలుగురితో పాటు మెలగ గలుగుతాంగదా అని ఆనందిస్తున్నారు.

* * *

వేల తరబడి యెళ్లనుండి వస్తున్న వర్ణధర్మాలు వల్లకాష్ట పొయ్యెకాలం వచ్చింద్రో అని కొందరు మొర్ర పెట్టుతున్నారు.

ఇంత కాలానికి ఇప్పటికి ఈ వర్ణభేదాలు సమసి చదునై పోవడం సంభవిస్తోంది. మనుష్యులందరూ ఒక్క కంచాన ఆరగించే మంచికాలం వస్తోందని కొందరు కొండెక్కుతున్నారు.

సిల్లా మేకాలేనివాళ్లు కొందరు ఈగల్లంతంతా చూస్తూ మాత్రం రాల్ట్రాగో పాతమర్యాదలతో గడుపు కొంటాం ఏది యెట్లా పోతే మాకేం అనుకొంటున్నారు.

సిల్లా మేకాలేకపోయినా ఇల్లూ వాకిలీలేదా, చుట్టం పక్కంలేదా, సాటి వారితో సంబంధంలేదా, ఈతరం గడిస్తే ఇక భూమిమీద వుటకే లేకపోతుందా! మళ్ళీ జన్మ మెత్తి మీ రిప్పుడు అసహ్యించు కొన్న వాటినే ఆచరించ వలసివస్తుందేమో! నలుగురుతోపాటు నారాయణా అన్నారు. మంచో చెడ్డో అందరితోపాటు మీరూ అనుభవించాలే అంటున్నారు. వీర్ని మఱికొందఱు.

మహారుద్ర జపాలు, అభిషేకాలు, విష్ణు సహస్రనామ పారాయణలు జరపాలే బ్రాహ్మణ్యం నిలపాలే నంటున్నారు. కొందఱు అద్వైత బ్రాహ్మణులు.

మంత్రాలకు చింత కాయలు రాలతయ్యా చూదాం, జపాలు చేసి బ్రాహ్మణులు శక్తులు చూపిస్తే మేము మాపార్టీని డెమోలిష్ చేశేస్తాం అంటున్నారు. కొందఱు నాణ్ బ్రామినులు.

సంప్రదాయప్రియులను కొంటున్నట్టు ఇంతతో భూలోకం చెడిపోదు. భగవంతుడు చెయ్యి విడిచి పాపవిశాచానికి లోక పరిపాలనం ఒప్పగించనూ ఒప్పగించడు. కాల క్రమాన జరగవలసిన మార్పులు భగవంతుడే జరుపుతున్నాడు. అందుకు మనుష్యుడు నిమిత్తమాత్రం. మామూలువద్దతికి మార్పు వచ్చేటప్పటికి ఎచ్చేట్టుగా కనిపిస్తోంది కాని ఇప్పుడు కొత్తగా వచ్చిన ధర్మవిప్లవమేమీ లేదు. అట్లావచ్చిందంటే అది ఇదివరకెప్పుడో వచ్చిందనుకోవాలే. బ్రాహ్మణులు ఇంగ్లీషులు చదవడమేమిటి? ఉద్యోగాలు చెయ్యడమేమిటి? వేద శాస్త్రాలు మానడమేమిటి? ఇంతకూ మొగ సిల్లలకు సరిగా యుక్త వయస్సులో ఉపనయనం చేయడం జరుగుతోందా? బ్రహ్మచర్యం జరుగుతోందా! అగ్ని హోమత్రాలు ఉంటున్నయ్యా

ఇలాంటి వాటినిగూర్చి ఏమీ ఆం దోళనలేదేమీ? అలవాటై పో యిందనా? నాలుగేళ్లుపోతే ఇదీ ఆలాగే అవుతుంది. ధర్మవిప్లవ మని కేకలు వెయ్యడమెందుకు? అట్టాధర్మ విప్లవమే జరిగే టట్టయి తే మనమేనా సరిపరచ గలిగేది. అది భగవంతుడివని. ధర్మగ్లాని భ గవంతుడు సహించడు. మనకెం దుకీ గందరగోళము?

సంస్కార ప్రియులను కొంటు న్నట్లు.—ఇంతలో ఇండియా అం తా స్వర్ణఖండమైపోదు. శ్రీలకు విద్య, ఆరోగ్యము, మంచి సంతా నము, అవసరమేగాని అవన్ని యీ శాసనంవల్ల సాగవు. ఇప్పుడు చెప్పతూ ఉండేమాదిరి ఇంగ్లీషు విద్యవల్ల ఆరోగ్యం అధ్వాన్నమై పోతుందిగాని బాగుపడదు. పల్లె లూళ్లలో ఇప్పుడు అమ్మాయిల కు ఆరేళ్లుదాటిన వనగానే అమ్మ లక్కలూ, పనీపాటూలేని యిరు గుపొరుగురచ్చ పెద్దలు, పిల్లకు పెళ్లైప్పుడు? అంటూ ఇంకా రోత రోతగా పెళ్లిళ్ల గర్భాధానాల ముచ్చట్లు ఆడుతూ ఉంటారు. ఆ డపిల్లలకి పల్లెటూళ్లలో చెప్పే విద్య పెళ్లిపాటలూ వరసపాటలు

దంపతుల సరాగాల పాటలూనూ, ఇలాంటి పిల్లల్ని పఠ్నాల్లేళ్లదాకా పెళ్లి చెయ్యకుండా అత్తవారింటికి పంపకుండా అట్టెపెట్టితే దానివల్ల కొంత అనర్థమే వుంటుందని వా స్వకోక తప్పదు. ఈ శాసనం వల్ల మంచి కలగవలె నంటే ముందు ప్రతి ఊరా మంచి మంచి బాలికా పా ర శా ల లు నెల కొల్పవలెను. అందులో శ్రీల కు అర్హమైనదీ అవసర మైనదీ గృహ కృత్యములను శిశుపోషణ నూ, ఆరోగ్యమునూ, శుచిసీ, స ద్వర్తనమునూ, లోకతంత్రమునూ ఎరిగించేదీ అయినచదువు పదు నాల్లేళ్లదాక నిర్బంధము గా చ ద వ వ ల సి న ట్లు కట్టుబా ట్లు చేయవలెను. అది జరిగిన తర్వాత శాసనం ఏర్పడితే మంచి ఫలితం ఉంటుంది. అట్టి దేదీ జర గకుండా బుడబుడలాడి శాసనం పాసుచేయ నియ్యడంవల్ల అనర్థం కలిగినా కలగవచ్చును. ఈశాసనం ఇంకా ఎన్నోమార్పులకు ద్వారం. శ్రీలకు ఇప్పటి దుస్థితికంటె మం చి స్థితి గృహనిర్వాహములోను విద్యలోనూ ఉండదగినదే కాని హద్దూ పద్దూ లేకుండా హడావిడి

గా స్వాతంత్ర్యము ఇవ్వడం అంత మంచిదిగాదు. అది అనుభవము మీద జాగ్రత్తగా జరపవలసినది కాని ఆత్రపడవలసినదిగాదు. ఈ శాసనము వ్యాసుకావడంవల్ల పాతివ్రత్యము చెడిపోతుందని గోల పెట్టే సంప్రదాయ ప్రియులగోల సరియైనది కాదని రుజువచేయవలసిన భారము సంస్కారాభిమానులమీద ఉన్నది. శాసనం వ్యాసుకావడానికి పడ్డ పరిశ్రమకంటే పదిరెట్లు హెచ్చుపరిశ్రమ చేసి వారు స్త్రీవిద్యను పెంపొందించవలసి ఉన్నారు. దేశములో కోడం ట్రికపు గోల తగ్గేటట్టు, పురుషుల దుర్వర్తనములు తొలగేటట్టు గృహ నిర్వాహములో పురుషుడు యజమానుడయినట్లు స్త్రీ కూడా నిజముగా యజమానురాలుగా ఉండగలిగేటట్లు చేయవలసి ఉన్నారు. ఇవన్నీ జరిగినప్పుడే శాసనము సఫలమవుతుంది.

కాల ప్రవాహము ఏవిధముగా ప్రవహిస్తున్నదో గుర్తించక, దానికి అడ్డకట్టలు కట్టేటందుకు యత్నించడం వ్యర్థం. అది వృథాయాసం అవుతుంది. సంస్కారము జరగక మానదు. సంప్రదాయాభి

మానులు ఇది యెరిగి మెలగకపోతే పశ్చాత్తాప పడవలసిన వారాతారు.

దూ కు దూ కు మం లూ నుయ్యి గొయ్యి చూడకుండా ముందుకుదూకే అత్యాత్రపు సరిస్థారాభిమానుల ఆగడములు సాగకుండా సంప్రదాయాభిమానులు అడ్డుపడడంవల్ల సంస్కారములు కొంత కట్టు దిట్టములతో ముందు వెనుకల సమాలోచనలతో చక్కగా జాగ్రత్తగా సాగడమనే ప్రయోజనం ఉంటుందన్న విషయమును సంసారాభిమానులుకూడా యెరిగి మెలగవలెను. సంప్రదాయాన్ని సంపూర్ణంగా తెగదెప్పితే రిఫార్మర్లు నిలవనీడలేనివారాతారు.

ఈశ్వరుడు ఈ ప్రపంచ నాటకమును సంతోషాంతముగా చక్కపరచి సాగించ దలచుకొన్నాడు గాని దుఃఖాంతముగా తుంచివేయ దలచుకోలేదు.

అంటున్నాడు,

సంజయుడు.

నెల్లూరి సభ

ఈమధ్య నెల్లూరిలో బ్రాహ్మణేతర మహాసభ జరిగింది. బ్రాహ్మణులని ఆ పార్టీలో చేర్చుకోవడమా మానడమా అనే విషయం లో వాద ప్రతివాదాలు జరిగినయి. చేర్చుకో వల్లగాదని తీర్మాన మైంది.

వల్లగాదన్నారుగాని తమ పార్టీ పేరులో బ్రాహ్మణస్వర్గ తప్పించు కోలేక పోయినారు వారు. నా బ్రామిణ, బ్రాహ్మణేతర, అర బ్రాహ్మణ, ——ఈలాగా ఆ పార్టీ పేర్లలోనే బ్రాహ్మ లధిష్టించి ఉన్నారు గదా! దీన్ని కూడా తొలగించుకోవద్దూ? అంటున్నారు కొందరు.

అంటే ఇంకా ఇప్పటి బ్రాహ్మణులు సినలైన బ్రాహ్మణులు గారని అనవచ్చును వారిని తెగడవచ్చునుగాని, బ్రాహ్మణ ధర్మాన్నే గర్హించడం బాగుండలేదని కొందరంటున్నారు.

బ్రాహ్మణ ధర్మాలని ఏవి ఉన్నయ్యో అన్ని జాతులవారూ వాటిని అవలంబించి అందరూ జంఘాలు వేసుకొని బ్రాహ్మణులు కావాలని ప్రయత్నిస్తే బాగుంటుందిగాని పవిత్రమైన బ్రాహ్మణత్వాన్నే గర్హించడమా! అంటున్నారు ఇంకా కొందరు.

రాజులు, కోమట్లు, కాపులు, కమ్మలు, రెడ్లు, చాకళ్లు, మంగళ్లు, మాలలు అందరూ ఓపై బ్రాహ్మణ్ని మాత్రం గర్హిస్తే అది

వాళ్లకు, గర్వించడం గాక గౌరవించడమే అవుతుంది. అంటూ సొంటూ లేకుండా బ్రాహ్మలం ప్రత్యేక జాతిగానే ఉన్నామని వాళ్లు దొప్ప చెప్పకొంటారు. నిజంగా మనపక్షం జస్టీస్ పక్షం అనిపించుకోవాలంటే మనం మధ్యఉండి అటు బ్రాహ్మల్నీ, ఇటు మాలల్నీ రెండుచేతులో ఈడ్చుకు మనలో కలుపుకోవాలి. అంతా ఒకటికావాలి. అంతేగాని బ్రాహ్మల్నీ దూరంగా ఉంచడం మంచిదిగాదు. వాళ్లు ఎట్టాగూ తెలివిగలవాళ్లు. మనం అవమానించడానికి చేసిన పనిని అనుకూల పద్ధతికి తిప్పకోగలరు. తప్పించుకోగలరు అంటున్నారు కొందరు.

* * * *

కీర్తన.

ఏమియుం దెలియదే తండ్రీ! నాకెందు
కీజన్ము మిచ్చితివి తండ్రీ!

నేననగ నేమిటో, నీవనగ నేమిటో

నేనందు, నన్నెఱుగ, నిన్నెఱుగ నేయెఱుగ [నేమి]

శాంతిలేదాయె ను జ్ఞానంబులేదాయె

సంతోషమేలేక, సంకటంపడుటాయె [నేమి]

గ్రుడ్డి యెద్దదిచేస, బడ్డట్టునేనిట్టు

కొట్టుకొనుచున్నాను, గట్టుకానగలేను [ఏమి]

మలినఘటమిది దీన, వెలుగదో నీవెలుగు

మలపి మలపకదీని, మలినంబు తొలగించు [ఏమి]

గ జ శ ధు

యూరపుయుద్ధం రాకముందు తెల్లదొరల ద్వేషాలు మనకు తెలిసేవిగావు. ఇంగ్లీషు దొరలూ, జర్మనీ దొరలూ, ఫ్రెంచి దొరలూ, ఇటలీ దొరలూ అందరూ మనకు ఒకటిగానే నెత్తిమీది దేవతలుగానే కనపడే వారు. యుద్ధం వచ్చేటప్పటికి, జర్మనీ మిషనరీలని వట్టుపట్టుమని బంధించేటప్పటికి వారిలోలో అంతస్తత్వాలు వెల్లడయినవి.

అట్లాగే ఇప్పుడు ఇర్విక్ ప్రభువుగారు ఇంగ్లండుకు వెళ్లి వచ్చి తర్వాత ఇంగ్లీషు దొరలు, వారి పార్టీలలో ఉండే భేదాలు వారికి మనమీద ఉండే వైమనస్యాలు సామనస్యాలు కొంత కొంత మనకు తెలిసి వస్తోన్నాయి.

అబ్బా! రీడింగు ప్రభువుగారు మన దేశంలో ఉన్నప్పుడు శ్రీరంగ నీతులెన్నీ చెప్పారు! ఇండియాకు స్వరాజ్యామృత వర్షం కురిపించాలని తపస్సు చేస్తున్నట్టు, హిందూ మహమ్మదీయ ద్వేషం తన తపస్సుకు భంగం చేస్తున్నట్టు ఆదుర్దామాటలు. మహామాట్లాడారు. ఇప్పుడువారి స్వరం ఎట్లామారిందో వింటున్నాంగదా! నోరు అప్పాల పండకాని చేయి మాత్రం విషముష్టిపండు, నోటిమాటలెన్నైనా చెప్పవచ్చు చెయ్యవలశి వచ్చేటప్పటికి చెయి వెనక్కులాగుతుంది.

అబ్బా! అబ్బా ; ఎండల్లోపడల్లో దెబ్బలు తింటూ, సైమన్ గారు వారి అనుచరులూ మనదేశానికివచ్చి మన్ని ఉద్ధరించడంకోసం ఎంత అవస్థపడ్డారు! చిరునవ్వులు నవ్వుతూ, కోపమనే మాటెరక్కూ

డా మనవాళ్లెంత పెడముఖాలు వెడుతున్నా వెడలిపోమ్మంటున్నా ఎన్ని మంచిమాటలాడారు ! ఇప్పుడేమంటున్నారో వింటున్నాంగా !

ఇప్పుడేం కొంపముణిగింది వారిట్లా బయటపడడానికి ఏమీలేదు ! ఇర్వికాప్రభువుగారు సీమనుంచి తీసుకువచ్చిన మూట విప్పడం.

మూటా మూటా ?

మాటే ! అదీ కొల్తుమాటకాదు. పదేళ్లకింద పాడినపాటే. అయితే యిది రెండోపాట ! ఏలం పాటలుపాడేటప్పుడు ఒకసారి— రెండు సార్లు— మూడుసార్లు అని ముమ్మారు పాడిగదా వ్యవహారంపర్చివచ్చి రించడం ! ఆవిధంగా పదేళ్ల కిందట మొదటిపాటయింది. ఇప్పుడు రెండో పాటవుతోంది. ఈపాట నిలిస్తే ఇక పదేళ్లకి మూడోపాటవస్తుందేమో వ్యవహారం సెటిలవుతుందేమో డొమినియన్ స్ట్రీటసు ఇండియాకు వచ్చిపోతుందేమో అని కొందరు దొరలు రెండో పాటలోనే అడ్డ సవాళ్లు వేస్తున్నారు—పడగొడుతున్నారు.

ఇంగ్లండులో అప్పుడే ఇచ్చేస్తున్నాం ఇచ్చేస్తున్నాం ఇండియాకు స్వరాజ్యం అని కొందరు.

ఇండియాలో అప్పుడే వచ్చేస్తోంది వచ్చేస్తోంది స్వరాజ్యం అని కొందరు మురుస్తున్నారు.

ఏమిటి వచ్చేస్తున్నది ! నెత్తికి చేతులా ? ఓపక్క మొనగాళ్ల నందర్నీ జైల్లలో నొక్కేస్తోంటేను !

ఫరవాలేదు ఇకటలాయించి తప్పించుకోవడానికి సాధ్యంగాదు. గంధి కరం పట్టుకున్నాడు గవర్నమెంటును. మీ మాటలో నిజమే ఉంటే అదేదో తేల్చమంటున్నాడు.

అన్ని పార్టీలవారిని ఒకబరి తొక్కిస్తున్నాడు !

ఇదుగో డిసంబరు ముప్పై ఒకటోతేదీ వస్తోంది ఈలోగా ఏదో తేల్చాలంటున్నాడు.

గంధి జండా మళ్ళీ రేగుతుందేమో !

సైమన్ కమిషన్ వారి సిఫారసులేమో అవింకా తేలాలి శున్నయిగా.

మొఖం చూడగానే తెలుస్తోంది మీగాళ్లవాపు ! తేలేదేమిటో తెలియడంలేదా ?

పూర్వం ఒకప్పుడు రాజుగారి కోట గుమ్మంలో ఉండే ఏను గోటి ఏనుగు నెరగని యితర దేశానికి వెళ్లింది. దాన్ని చూచి ఆ దేశం వారాశ్చర్యపడ్డారు. దాని కడుపుచూచి “ఇంతకడుపు ఏ జంతువు కైనా ఉంటుందా ఎంత పెద్దది ! ఇది చూడిది కాబోల్ను. ఈ నమోపులై ఉన్నట్టుంది” అని. దానికి తగినట్టుగా అది వాళ్లు చూస్తుండగా తోకెత్తి తొండమెత్తి కుండెడు నీరుడు కుమ్మరించింది. తోకకింది దొండి ముడుచుకొంటూ విడుచుకొంటూ అట్టె తెరిచింది !

ఎరగని జనమంతా ఈనుతొంది ఈనుతొంది అదెంత పెద్ద దూడవుట్టుతుందో ఆనుకొని ఆత్రంతో చూడసాగారు !

ఏనుగు ఆద్వారం అట్టా తెరచి తెరచి దుర్వాసనతో తట్టెడు లద్దె దబేలుమని జారవిడిచింది !

గజశ్రద్ధ సంగతి యెరగమని అందరూ కంగారు పడ్డారు.

సైమన్ కమిషన్ కార్యం గజశ్రద్ధవుతుందేమోనని తత్వజ్ఞులు తలుస్తున్నారు ! నిజం నిలకడమీద తెలుస్తుంది.

పుత్ర సంతాన నెనూ.

శ్రీలయొక్క గర్భకోశముందు ఒక విధమైన పురుగులు చేరి అప్పుడప్పుడు కోశమునకు చేరునట్టి యింద్రియమును హరించి వేయటచేతను జీవాణువు గర్భముందు చేరక పోవుటచేతను స్త్రీలు గర్భముదాల్చుటలేదు విపరీతపు సంపర్కముచేతను అటులను సంభ్రమించగలదు గర్భకోశ ద్వారమున మాంసము వృద్ధియగుటచేతను అవట రక్తము పేరియుండుటచేతను గర్భము దాల్చదు

యింకను అనేక కారణములచేత గర్భము చాల్యక పోవచ్చును కావున యీ నూనెను ఉదయం సాయంకాలములలో నెండు పూటలయందును ఒక టీ స్పూన్ వంతున పుచ్చుకోవలయును. ఇటుల 15 దినములు భుజించిన సర్వ విధములగు గర్భాశయ రోగములను నివర్తించి కోశమును శుభ్రపరచి గర్భమును దాల్చునటుల చేయును కొందఱు శ్రీలయ గర్భముకలిగి కి, 4 నెలలండి తర్వాత గర్భస్రావముకూడ సంభవించుటకలదు దీనిని నేవించినచో ఇటువంటి దోషములుకూడ నివర్తించి ఆయుష్మంతులగు పిల్లల సేనదురు

ధర బుడ్డి 1 కి. రూ 1-12-0

1-15-0 టైమింగ్ టైం ఫీసు 1-15-0

వైకనుపరచిన ధరకు సరియైనకాలమును చూపునట్టియొక టైమింగ్ టైం ఫీసు

దొరుకుతుందని మీరుకలలోనైనను తలచియుండురా పడుతుండు చూపబడియుండు టైం ఫీసు శుభ్రమైన నిక్టోల్ వెండిచే చేయబడినది

దీనిని ఆఫీసుబల్లమీద నుంచుకొనిన మిగుల అందముగా నుండును ఎన్ని సంవత్సరములయినను రిపేరీ చేయవారి దగ్గరకు పోవలసిన పనియుండదు మిక్కిలి పదిలముగా పాస్కుచేసిపంపబడుతుంది తపాలకర్చులు 0-6-0

వెల రూ 1-15-0 ఒకడజన్ టైం ఫీసులు 20-0-0

ఆనందవాహిని ఆఫీసు

244 టంకకాలవీధి, మదరాసు.

దేశమందంతట ప్రఖ్యాతిగాంచినదియు కొక్కోక్కాచూరున్ని మతాను సారముగా తయారుచేయబడినదియునగు

చింతామణి లేహ్యము.

అయస్కాంత సింధూరమును

స్త్రీహితులారా! ఈ ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఔషధమున 196 విధములగు ఆవు షధ ద్రవ్యములున్న విత్తనములున్న యూనాని ఔషధ ద్రవ్యములగు సాలమిస్రి, అంబరు, చారపప్పు, పిస్టా, బాదం, అక్రూట్, జల్ కూజామున్నగు పప్పులున్న మలబారు దేశపు మూలికల సంచీవివంటి సత్త్వములున్న చేర్చి మిక్కి శ్రద్ధతో చేయబడినది. మరియు ఆవునెయ్యి, ఆవుపాలు, ప్రశస్తమైన తేనె మున్నగువాటినిచేర్చి చాకవిధిసతి క్రమించక చేయించియున్నాము. తినటకు హల్వావలె యింపుగానుండును. మందు సేవించునప్పు డెట్టి యాహారనియమమున్న లేదు. శీఘ్ర ఫలనము, ముసలి తనము, బలహీనత, జ్ఞాపకశక్తి లేకుండుట, భయము, అధైర్యము ఇంకను మేహ సంబంధ మైన గుల్మము, ఉదరకూల, ఆంత్రవృద్ధి, పరివీజము, పక్షువాతము చచ్చువాతము, మున్నగునవి ఝంఝూమారుతమును చూచిన మేఘములవలె పలాయనమవును. మరియు శరీరఘ్నస్థినిచ్చి ఓజస్సు ముఖవర్ణస్ఫులనిచ్చి సుఖమును కలంగజేయును. హిందూదేశము, బర్మా, సిలోను, సంయుక్తరాష్ట్రము, జావా, మోరిస్, నెటాల మున్నగు దేశవాసు లీ లేహ్యమునకు సదృశమైనది మరియొకటిలేదని యోగ్యతా పత్రములనంపియున్నారు. ఒక మండలమునకు సరిపోవు లేహ్యమును సింధూరమున్నచేరి పెట్టు 1 కి రూ 5-0-0

వెంట్రుక లూడచేయు షూరము.

ఈ షూరములో కొంచెముతీసి నీటిలోకలిపి రంగిలించి రోమములుండుచోటికి పట్టించి 5 నిమిషములకు పిదప చిక్కని కాగితపు ముక్కలోగాని, తాటియాకులోగాని ఉార్చి తీసినచో మందు పట్టించిన స్థలమునందలి రోమములు అన్నియు గులభముగా నూడిపోవును. మంటలు మాడిపోవుట మున్నగు ఉపద్రవములుండవు.

బుడ్డి 1 కి

0-7-0

వీర సింహ లేపము.

ప్రధానేంద్రియము సడలిపోయి పటుత్వములేక, బలహీనముగానున్న సుఖస్థిం చియుండినను, సంపర్కమందిచ్చి లేపండిననుగాని మాయొక్క లేపరాజమును ఉపయో గించినచో విద్యుచ్ఛక్తివలె వ్యాపించి ఆత్మర్యమైన గుణమునిచ్చు ననుటయందిననుంలై నను సందేహము లేదు. ఇది వైభూతమందు బుడ్డి 1 కి

1-0-0

శ్రీరస్తు

ఆనందవాహన

ఉత్తమజ్ఞానంబు నొదవించుకొనగలము
చిత్తమిశ్వర్థనందు చెలగించుకొనగలము
సౌందర్యసంపదలు సాధించుకొనగలము
ఇందె యానందనాహిని మునకలిడి మనము.

సంపుటము ౧	1930 జనవరి నెల 1వ తేదీ. శుక్లనామ సంవత్సర పుష్యమాసము.	సంచిక ౧
-----------	---	---------

స్వవిషయము

పత్రికారంభము.

ఆనందము, జ్ఞానము, సత్యము పొందవలెననే ఆశతో జీవలోక మంతా ముందుకుముందుకు అడుగులు వేస్తున్నది. జీవస్థుష్టిలో ఉత్తమ స్థుష్టి అయిన నరజాతికి యీ తృప్తి అనాదికాలమునుండి అత్యధికము గా ఉన్నది. సత్యజ్ఞానానందముల పరమావధియే ఈశ్వరుడని, ఈశ్వరునిపొందడమే ఈతృప్తి తీరడమని, బహుకాలముచకు ముందే మహా పురుషులు గుర్తించినారు. ఈశ్వరస్థానమును కనుక్కోవడముకు అనే కులు అనేకమార్గములు తొక్కినారు, తొక్కుతున్నారు. అనేకులు అనేకవిశేషములు కనిపెట్టినారు, కనిపెట్టుతున్నారు. అనేకవిధముల జ్ఞానములను అందినారు, అందుతున్నారు. అనేకానందములను పొందినారు, పొందుతున్నారు. అనేకులు అనేకవిధములుగా చేస్తున్న యీ ప్రయత్నముల సంఘర్షణములవల్ల ఆనందముతోపాటు కష్టము, జ్ఞానము తోపాటు అజ్ఞానము, సత్యముతోపాటు అసత్యము, కూడా చెలరేగు తున్నవి.

నిర్మలమైన ఆనందముగాని, నిర్మలమైన జ్ఞానముగాని, నిర్మలమైన సత్యముగాని యీ లోకములో దొరకనే దొరక వేమో అని అధైర్యపడ దగినంత అలజడి వీటివల్ల ఏర్పడి ఉన్నది. ఈ అలజడిలో ఈమధనములో, అమృతము పుట్టుతున్నది. హాలాహలమూ పుట్టుతున్నది. మంచీ ఉన్నది, చెడుగూ ఉన్నది. ప్రతిమానవుడు ఈ ద్వంద్వ యుగములో నలిగిపోతున్నాడు. తెప్పరించుకోవలెనే కోరికతోనే కొట్టుకొడుతున్నాడు, కాని వెన్నచూడలేనికన్న, కన్న చూడగలిగినంతదూరంలో ఉన్నవానిమాటనైనా వినలేని చెవి, మరునిమిషంలో రానున్న దానిని గుర్తించలేని మనస్సు, వీటిలో మానవమాత్రుడేమి శాంతిని పొందగలడు? ఒకవిధముగా ప్రత్యేకముగా చూస్తే అధమ గతిలోనే ఉన్నట్టుతోచుచుగాని మానవస్పృష్టి సమష్టికొంద చూడగా సర్వేశ్వరుని సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపములకు చాల చాల చేరువవుతున్నట్టుగాకూడా కానవస్తున్నది.

ఝిక్కు, కెమిస్ట్రీ, గణితము, రసవాదము, సంగీతము, సాహిత్యము, మొదలయిన విద్యలలో ఇప్పుడు కలుగుతున్న అభివృద్ధి అమితము. ప్రపంచపు మొత్తముమీద ఈ అభివృద్ధి కలిసి కట్టుగా సాగుతున్నది. అమెరికాలో నేడొకమహాపురుషుడు ఒక క్రొత్తవిషయమును కనిపెట్టితే అది ఆనాడే ప్రపంచమంతా తెలుస్తున్నది. దాని విలువ గుర్తించి దానికి పైపైవిషయములను కనుక్కొనేటందు వెంటనే అనేక దేశములలో అనేకులు ప్రతిభావంతులు ప్రయత్నించగలుగుతున్నారు. ఈ విధముగా దినదినమూ, సత్యజ్ఞానానందముల సంపాదన మనుష్య లోకములో అమితముగా సాగుతున్నది. మఱిన్ని అది సర్వప్రపంచముకూ క్రమక్రమముగా సమముగా పంపకమాతున్నది. పండిన దేశము పండము ఎండిన దేశము ఎండము, ఉన్నతజాతి ఉట్టికెక్కడము, అధమజాతి అడగారడము, ఉన్నవాడు తినడము, లేనివాడు పస్తుండడము, అనేవిభిన్నదశలు పరస్పరము ప్రతికూలముగా ఉండేవీ దూర దూరములైనవీ అయినప్పటికీ క్రమక్రమముగా దగ్గరదగ్గరకు వస్తున్నవి. మనుష్యజాతి అంతా ఒక్కటే బంటిని సత్యజ్ఞానానందములను చవి

చూడగల్గుతున్నది. భేదములు అంతరించిపోతున్నవి. దీని పరమావధి ఎంతలో ఉన్నదో? ఏ విధముగా పొందవలసి ఉన్నదో!

కాలము మారి పోవడముకు రాజు కారణ మని పూర్వకాలపు వారన్నారు. రాజుబలమునుబట్టి పూర్వకాలమున అట్టివాడుక కలిగెను. కాని యిప్పుడు రాజుకూడా సంఘమునకు లోబడవలసినవా డాతున్నాడు. సంఘము ద్వేషించితే రాజు రాచరికము ఊడిపోతున్నది. అందు చేతనే “సంఘేశక్తికతాయుగే” అన్నమాటవుట్టింది. పదిమంది అంగీకరించినదే ధర్మమై చెల్లుబాది అవుతున్నది. కొన్ని దేశములలో రాజులు పాలకులుగా ఉన్నా సంఘమే పార్లమెంటు మొదలయిన పేళ్లతో పాలిస్తున్నది. రాజుపదము గౌరవముకేగాని అధికారములకు గాదు. ఇప్పుడు ప్రపంచమంతనూ ప్రజాసంఘము బలమే పరిపాలిస్తున్నదని చెప్పవచ్చును.

ప్రజాబలమును గుర్తించి సంఘశక్తిని సంధానించి కార్యనిర్వాహమున పురికొల్పడముకుగాను సంఘోద్యోగి వర్గమన్నట్టు ప్రపంచమంతటా యిప్పుడు పత్రికలు పనిచేస్తున్నవి. ప్రపంచ వ్యవహారతంత్రమంతా ఇప్పుడు పత్రికలమూలమున జరుగుతున్నది. జ్ఞానాన్యుమంతా పత్రికలమూలమున ప్రవహిస్తున్నది. వర్తమానకాలమున పత్రికాప్రచారము నిలిపితే ప్రపంచ వ్యవహారము సాగడం కష్టమౌతుంది. ఒక్కొక్కదేశములోను ఒక్కొక్కభాషలోను అనేక పత్రికలు దినదినము ప్రకటితమౌతున్నవి. జ్ఞానమును విరజల్లుతున్నవి.

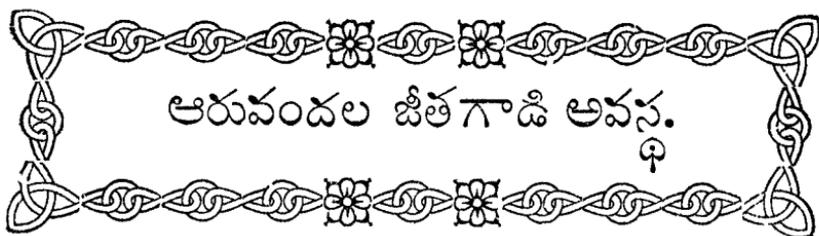
అట్టివి తెలుగుదేశములోకూడా అనేకపత్రిక లున్నవి. వానివల్ల దేశమునకు మహాపాపకారము జరుగుతున్నది. కాని, చదువునేర్చుకొన్న జనులందరు చదువుకొనేటందుకు, బీదజనులందరు చదువుకొనేటందుకు, పెద్దపెద్ద తెలివితేటలు లేని సామాన్యజనులందరు కూడా చదువుకొనేటందుకూ, ఆనందముగా చదువుకొనేటందుకూ, బొమ్మలనుచూస్తూ సంతోషిస్తూ చదువుకొనేటందుకూ, చదివి

పారవేయకుండ దాచుకొని మళ్ళీమళ్ళీ చదువుకొంటూ సంతోషిస్తూ ఉండేటందుకూ, వీలుగా మామూలువాడుక భాషలో, కారుచౌకచందా సొమ్ముతో, చిన్న చిన్న విషయాలతో; అందరికి తెలిసే విషయాలతో, హాస్యసంతోష ప్రసంగాలతో, అందమైన బొమ్మల అలంకరింపులతో, పుస్తకములుగా వచ్చే నెలపత్రికలు తెలుగుదేశమున తక్కువగానే ఉన్నవి. మలయదీవులలో, బర్మాలో, ఇంకా ఇతరదేశాలలో కొంచెము కొంచెము చదువునేర్చుకొన్న తెలుగువారెందరో ఉన్నారు. వారికికూడా, తెలుగు దేశంలోని, కూలినాలి వ్యవసాయం మొదలయిన పనిపాట్లుజరుపుకొనేవారికీ (పెద్దలకే కాదు) కూడా, ఉపయోగపడవలెనే తలపుతో మేమిప్పుడీ “ఆనందవాహిని” ని ఆరంభించినాము.

హాస్యప్రధానముగా ఈపత్రిక ఉంటుంది. ఇందులో ఎవరినీ నిందించడము వుండదు. వేషటికప్పుడు లోకములో, స్వదేశములో, జరుగుతూఉండే అపూర్వవిషయములే యిందులో నవ్వుటాలతో వెల్లడించడ మాను. చిన్న చిన్న కథలు, కథుర్లు, మంచిమాటలు, పాటలు, పదాలు, పద్యాలు ప్రకటిస్తాము. ఇది కాంగ్రెసు పత్రిక కాదు, జస్టీస్ పత్రిక కాదు, బ్రాహ్మణ పత్రిక కాదు, ఆదిమాంధ్ర పత్రిక కాదు. ఏదీకాదుగాని అన్నీ ఔను. అందరిపత్రికా ఔను. అందరికి అందుబాటుగా ఉండడం కోసం చందా సం॥ 1-కి రూ 1-0-0 ఒక రూపాయ పెట్టినాము. ఆంధ్రమహాజను లందరు చందాదారులుగా తోడుపడ వలసినదని, ఆనందమును కలిగించే విషయములను వ్రాసి ప్రకటనకు పంపి సహాయపడవలసినదని, వేసుకొంటున్నాము.

ప్రార్థనము

ఉ. ఉప్పతిలెక జగమ్మున కె దో యొకవేదన దుర్నివారమై
యిప్పుడు; దాని మే లనుచు నెంతుము గీ డని కూడ నెంతు; మి
ట్లాప్పును దప్పునుం దెలియ కూగిన లాడెడు మాకు నెమ్మదుల్
చొప్పుడంజేసి తత్త్వగతిఁ జూపి విచారముఁ బొపు మీశ్వరా!

ఆరువందల జీతగాడి అవస్థ.

సుబ్రమణి అయ్యరుగారికి అక్కొంటెలు జనరలు ఆఫీసులో నెలకు ఆరువందల రూపాయలు జీతం. బ్రాహ్మణు పాపం ఎప్పుడూ ఈదురో దేవుడాలంటూ చింపి గుడ్డలతో ఉంటాడు. చేతులోడబ్బు లేదని అప్పుడప్పుడు క్రింది గుమాస్తాలదగ్గిరా, బంజ్రాతుల దగ్గిరా నాలుగూ మూడూ అప్పతీసుకుంటూ ఉంటాడు. ఎన్నిసార్లు అడిగినా ఎన్నాళ్లకోగాని వాళ్లడబ్బు మళ్లీవాళ్లకివ్వడం ఉండదు. ఎప్పుడడిగినా చేతులోలేదు; వచ్చింతర్వాత ఇస్తానంటూ ఉంటాడు. ఇంట్లో పిల్లికి భిక్షం ఉండదు. ఈజీతమంతా ఏగోతులో పోస్తున్నాడో అని ఆయన నెరుగున్న వాళ్లంతా అనుకోవడం. పాపమా పెద్దమనుషికి ఉద్యోగ గర్వంలేదు. ఒకనాడు ఆయన స్నేహితుడు పంచాపగేశయ్యరు దగ్గర ఉండగా గుమాస్తా “నాకియ్యవలసిన మూడు రూపాయలు ఇప్పిస్తారా ఇంట్లో బియ్యంలేదు కొనుక్కోవాలి” అని అడిగాడు. అయ్యరు “చేతులోలేదు, ఇప్పు డెక్కణ్ణించి తెచ్చేది, ఏబాపతైనా చేతిలో రాగానే అడుగు ఇస్తా”నన్నాడు. అది విని —

పంచాప — ఏమయ్య ఆర్నూరురూపాయల జీతగాడవు. ఇంకా సంపాదనలుంటైట నీకు, గుమాస్తా ముప్పై రూపాయల జీతగాడిదగ్గర అప్పుచ్చుకోవడమేమిటి? బియ్యం లేదు కొనుక్కోవలె ఇమ్మంటే ఏదో వచ్చింతర్వాత యిస్తానంటావేమిటి ?

సుబ్బి:—ఆరునూరు రూపాయల జీతమన్న మాటగాని చేతులో పైసా ఉండదయ్యానాకు ;

పంచాప:—సత్రాలు, సావళ్లు గట్టిస్తున్నావా? అప్పులున్నయ్యా? ఏమైపోతోంది సొమ్మంతా? కొద్దిజీతాలవాళ్లం మేమంతా తిన్నగా గడుపుకోవడం లేదా ?

సుబ్ర) — అట్లా అడుగు చెప్పతాను. నెలకు యాభైరూపాయలు ఇంటి అద్దె యియ్యాలన్నా? పిల్లల జీతాలకింద యాభై అవుతయ్యా? అమ్మాయి పెళ్లికి కట్నానికి నాలుగువేలు జాగ్రత్తచెయ్యాలిగదా, దానికింద నెలకు రెండువందల చొప్పున ముడుపుమూట గట్టాలన్నా? ఈపద్దు నాకు బ్రతికి ఉన్నంతవరకూ ఉండేటట్టుంది. ఏమంటే ఇదిగాక చిన్నపిల్ల లిప్పటి కింకా ఇద్దరున్నారు. ఇంకా ముందు స్థితి ఎట్లా ఉంటుందో!

పంచా:— సరేలే! కూతుళ్లపెళ్లిళ్లకి నాలుగువేలు చొప్పున కట్నం ఇస్తే కొడుకుల పెళ్లిళ్లను దానికి రెట్టింపు గుంజుతావు. దానికి దానికి సరిచూచుకొందువు గానిలే.

సుబ్ర — బాగుంది! అది మనసొమ్మా! మొగపిల్లలది. దాని మీద మనమాట ఏం సాగుతుంది! నాజీతం డబ్బులకే నా ఆజ్ఞలేదు.

పంచా.— ఓహూ అట్లాగా! సరే మూడువందలయింది. మిగిలిన మూడువందలు?

సుబ్ర — భోజనపు ఖర్చులకింద ఇంట్లో నూరు సమర్పించుకోవలసిందేగదా! నాకు, నాభార్యకు, లైఫ్ ఇన్ షూరెన్సుల క్రింద నెలకు యాభై అవుతవి తెలుసునా? ఇంత ప్రయోజకత్వం ఉన్నా నాకు కెంపు లడ్డిగలేనా అని మా ఆవిడతగాయిదాచేస్తే నాత్నెల్లకింద రవ్వలడ్డిగలు కొన్నాను. దానికింద నెలకు యాభై యిస్తున్నానా?

పంచా — ఇది తెంపొరరి కర్చు.

సుబ్ర) — అట్లా మరేం కాదు. ఒక టైనతర్వాత ఇంకోటి ఇట్లా ఈనగల ఖర్చు తప్పకుండానే తగులుతోంది.

పంచా — ఇదో విధమైన నిలవ, సరేలే! ఇంకా నూరున్న య్యో! ఆ నూరు రూపాయలు ఆఫీసుకు వచ్చేటందుకు, పోయ్యేటందుకు, మధ్యాహ్నం టిఫినుకు, పిల్లలకు నాకు ఆడవాళ్లకు గుడ్డాగుడుసుకు, అమాంబాపతుకు, చెల్లిపోతయి. ఇంకా చెప్పలేదు. మా అమ్మకు

కోడలికి సరిపడక పోవడంచేత ఆవిడవేరే ఉందా ? ఇంత ఉద్యోగం ఏనుస్తూ నేను ఆమెకు అన్నానికి ఇంచుకొక పోతున్నాను. ఆమె మా చెల్లెలింట్లో ఉన్నది. నెలనెలా పదిరూపాయలు పంపుదామను కొంటాను. ఏవో కొన్ని నెలలు తప్ప అన్ని నెలలుగా పంపలేకనే పోతున్నాను.

సుబ్బా— ఈ నూరు రూపాయలలో మూడు మీ అమ్మకు పది పంపి తర్వాతనే తక్కిన ఖర్చులు చేసుకోరాదా ?

పంచా— ఏం చెందుకున్నావు ? ఆ నూరు రూపాయలైనా నాచేతిలో ఉంచుకోవడానికే వీలుండనుకున్నావా యేమిటి ! ఇంట్లో యిచ్చివేయవలసిందే. ఆడవారు అవి వాటికీ వీటికీ అయిపోయినాయి అంటారు. మా అమ్మగార్కి పంపడానికి తీసుకుంటున్నానని చెప్పి తీసుకోవడానికి వీలులేదు. ఆ పంపడం రహస్యం. ఆ పదికోసం గుమాస్తాల దగ్గర బంట్లోతుల దగ్గర అప్పులు చెయ్యడం. సంవత్సరానికెప్పుడయినా, ఎక్కడికైనా, టూరు వెళ్లితే ఆ టి. యే. లో అబద్ధాలాడి, టి. యే. బిల్లువ్రాసేలో అబద్ధాలాడడం మాటగాదు — నూరు రూపాయలున్నస్తే యెవరైయే వచ్చినయి అని యింట్లో అబద్ధాలాడడం మాటనేకప్పది ఇంకా గోబాపతైనా ఏమైనా చేతికివస్తే అప్పడిచిల్లర చిక్కులు సద్దుకోవడం.

సుబ్బా— ఇదేం కర్కం. ఇంత హెచ్చాదాలో ఉన్నవాడవు. నీవు సంపాదించిన సొమ్ము నీచేతులో ఉంచుకోక ఇంట్లో సమర్పించుకోవడమేమిటి ? అవసరమైన ఖర్చుకు ఇంట్లో ఆడవాళ్లకు వణకడమేమిటి ? నీజీతంలో నీవు స్వేచ్ఛగా ఖర్చుపెట్టుకోకూడదా ? దానమంటూ ధర్మమంటూ ఎవరయినా అడగవస్తే ఏంచేస్తావు.

సుబ్బా— అవసరమైందేమైనా ఉంటే ఇంట్లో ఆడవాళ్లకు ఇష్టమైతే వాళ్లే జరుపుతారు, లేదాలేదు. వాళ్లుమాత్రం ఏంచేస్తారు. కుటుంబ క్షేమానికేగా వాళ్లు తంటాలు పడేదీని. నాదగ్గర ఉంటే

చిల్లరమల్లరగా ఖర్చులయి పోతయని అంతా వాళ్లకే ఒప్పుగిస్తాను. ఆడవాళ్లు జాగ్రత్తగా వాడినట్లు మనం వాడలేము సుమా! ఇంట్లో ఇచ్చివేస్తే మనకే చిక్కు ఉండదు.

పంచా:—బౌను అందరిళ్లలోను మీ యింట్లోవలె అంత సామర్థ్యంగల ఆడవాళ్లు ఉండవలెను. ఉన్నా ఆసామర్థ్యాన్ని సాగనిచ్చే వాళ్లు నీవంటి మొగాళ్లుగావలెను. కాని నీవు డబ్బువిషయంలో గట్టికి చాటు పడుతూఉంటావు! ఎంత సంపాదిస్తే ఏమిలాభము! అనుభవించే అదృష్టం, ఆనందించే అదృష్టం, ఉండవలెగదా! ఇంతకు ఇప్పుడు గుమాస్తా యింట్లో బియ్యం లేవట! ఆయన కియ్యవలసిన మూడు రూపాయలు యిచ్చి పంపించే మాటచూడు.

సుబ్బా — బౌను పాపము! చాలారోజు లయింది! ఇంట్లో ఏమన్నా ఉన్నదేమో? అప్పుగా ఇస్తానని అయినా అడిగి తీసుకొనివస్తాను. (లోనికిపోవును.)

వ రా న్వే ష ణ వై భ వ ము .

దక్షణదేశంలో పెళ్లికొమాళ్లని కుదుర్చుకోవడమంత చావు పని ఇంకోటిలేదు. నిజానికి వరుళ్ల కేమంత కరువా అంటే కరువేమి లేదు. ఎక్కడబడితే అక్కడ వాళ్లు లెక్కలేనంతమంది ఉన్నారు. వాళ్లు లేకనేపోతే ఆడపిల్లలు పెళ్లిళ్లులేక కన్నెచెర లనుభవించవలకే వస్తుందిగదా! మనదేశంలో ఏ జాతిలోను పెళ్లికొడుకులు దొరక్క

శెల్లికాని పిల్లలు ఉండనేఉండరు. పుల్లమ్మకు మల్లన్న, లక్ష్మీబాయమ్మకు నారాయణరావు, సోమమ్మకు సుబ్బావధానులు ; ఇట్లా ఏతరం పిల్లకు ఆతరం వరుడు దొరుకుతూనే ఉన్నాడు. వారు కాపురాలు చేస్తూనే ఉన్నారు. ఉన్న అవస్థ అంతా మొదట యీ జతల్ని కుదుర్చుకోవడంలోనే ఉంది. అయితే, ఇందులో శెల్లికొడుకుల విషయంలో ఒక్క సదుపాయం ఉంది. అది ఏమిటంటే పిల్ల తండ్రిచేతులో నిండా మూటాములై గనక ఉన్నదా అంటే డబ్బిచ్చి అల్లుళ్లను కొనుక్కోవచ్చును. బడాబడా బుద్ధిమంతులయిన శెల్లికొడుకుల్ని ఎందరో చూస్తున్నాను. వారెవరుగానీ డబ్బుకు అమ్ముడు పోవడానికి ఏ మాత్రము సందేహమే చెందడంలేదు. దుకాణాలలో అద్దాల బీరువాలలో అలంకరించి ఉంచితేనే కాని ధర రాదంటే వారు అట్లాగే పోయివుండడానికికూడా అభ్యంతరం చెప్పరు. కొందరు వరుళ్లు తమర్ని వేలం పాటల్లో పెట్టడం లేదే అని కూడా విచారపడుతూ ఉంటారు. అయితే ఒక పెద్ద చిక్కంది. అదేమి టంటారా! ఏదో ఒక చోటికి వెళ్లాము, చూచాము, మనస్సుకు సరిపోయింది. వరుణ్ణికొనుకొన్నాం, అని చటాపటిగా విషయం తేలడం ఉండదు. వరుళ్లనందర్ని ఒకచోట మందగాచేర్చి వాళ్లనందరిని తరగతివారిగా క్లాసిఫికేషన్ చేసి, ఈ తరగతి కింత ధర అని చీట్లతికించి, ఒక కేటలాగు తయారు చేసి ఉంచడంగనక కలిగితే యెంతోవీలుగా ఉండును.

అట్లాగైతే ఎవరుగానీ కూతుళ్లకోసం అల్లుళ్లని కుదుర్చుకోవడానికి దేశదేశాలు తిరగడం అల్లాడడం ఆకులుమెయ్యడం ఉండదు. కడుపులో నీళ్లుకదలకుండా ఇంట్లోకూర్చుండే ఆ కేటలాగును చూచుకొని తనపెళ్లాం పి. ఆర్. అండు సన్ను నగల కేటలాగులోనుంచి నెక్లెస్ మొదలయిన నగల్ని సెలెక్టుచేసినట్లుగా తానుకూడా అల్లుళ్లను సెలెక్టు చేసుకోవచ్చునుగదా!

చెన్నపట్టణం, బెంగళూరు, నీలగిరి మొదలైన చోట్లలో బ్రాంచి ఆఫీసులుగల స్వేచ్ఛాసరు కంపెనీ వారిమీద నాకమితమైన గౌరవము కలదు. వ్యాపారాధారణిలో వారికిమించినవా రీశ్రవణంలో ఉన్నారా అంటే సందేహమే. మొగవాళ్లకుగాని ఆడవాళ్లకుగాని ఎట్లాంటి యెట్లాంటి షోకిలుంటయ్యో, ఏమేమివారు కొంటారో అవన్నీ ఆకంపెనీ వారు సవ్వచేసి తృప్తిచేస్తున్నారు. మోటారుబండ్ల దగ్గర్నుంచి మందులదాకా, తుపాకీలు మొదలుకొని రొట్టెబిస్కెట్లదాకా, మంచము, మెత్త, సోడా, లెమనేడు, వాసనసామానులు, ఉడుపులు, యింకా మీ కేసమయమున కేదికావలయునని లోస్తుందో అన్నివస్తువులను ఆ స్వేచ్ఛరు కంపెనీలో కొనకొక్కొక్కచప్పును. అయితే, ఇంకొంటుంది. ఇంత గొప్పవ్యాపారనిపుణులు అల్లుళ్లను సేలు చేసే విషయం ఆలోచించకుండా వున్నారెందుకు చెప్పమా! అని నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఇట్లా అమ్మడానికి ఏవిధమయిన చిక్కూ ఉండదు. కేటలాగు అచ్చువేయడం తప్ప వేరే ప్రయత్నాలక్కరలేదు. అది ఒక శ్రమకరమైన పనా?

“ ఘోటోలో కనపడే రూపము, పొడుగు అయిదడుగులు నాల్గు అంగుళాలు, రొమ్ము చుట్టుకొలత 33 అంగుళాలు, మంచి దేహపుష్టి; అప్పుడప్పుడు డబ్బున్ను, కానుకలున్ను, కట్నాలున్ను యిస్తుంటే తొందర పెట్టకుండా తన ధర్మవత్తిని ఆదరిస్తూ ఉంటాడు. ఎస్. ఎస్. ఎల్. సి. వెల 2500, కట్టపు వెండిపాత్రలు వగయిరాలు 1500 ”
అని లేక

“ అయిదడుగులు ఒక అంగుళం పొడుగు; చుట్టుకొలత 34 అంగుళాలు, కొంచము మశూచికపు మచ్చలతో కూడిన మొగము, చూపు కాస్తవంకరచూపు, అయితే అదీ ఒక అందంగానే ఉంటుంది; సీనియర్ బీ. ఏ. వెల రూ. 4000. కట్టములకు వెండిపాత్రలు వగయిరాలు 1500 ”

“వాయిదా పద్ధతిమీద విక్రయము ; ఫోటోలో ఉన్న రూపము, బీ. యల్. పరీక్షకు చదువుతున్నాడు. ప్యాపై తే హైకోర్టు జడ్జి పదవి వరకు లభించవచ్చునని నిరీక్షింపబడుచున్నది. మొట్ట మొదట రొక్కముగా అడ్వాన్సు 5000 రూపాయలున్న తర్వాత క్రింద కనుబరచే వాయిదాల ప్రకారం—శ్రావణపండుగ లో రూ. 1000, దీపావళి కట్టం రూ. 1500, ఋతుశాంతి ముహూర్తం రూ. 2500, యిట్లువాయిదాల మూలముగానున్న యితర కానుకలు వుచ్చుకొనేందుకు నచ్చేటప్పడు రెండవ తరగతి రైలు చార్జిన్ని ప్రయాణ ఖర్చులున్ను.”

* * *

నేను గొప్పగా దెప్పతున్నాననో, పరిహాసము చేస్తున్నాననో మీరు తలచవచ్చును. అలాకానేకాదు, మీకోక ఆడపిల్ల ఉంటే ఆపిల్లకు వరుణ్ణి కుదర్చడం కోసం దేశాల వెంబడి మూడేళ్లపాటైన తిరిగి తిరిగి దిమ్మతిరిగి ఉంటే నా మాట నిజమని బాగుగా తెలుసు కోగలరు. ఈలోపుగా దేశంలో పెళ్లిగావలసిన మొగపిల్ల లిస్తు మీదగ్గర తయారవుతుంది. ప్రతి సాలుకు ఇత ఖర్చు ఇత జమ, అని యిట్టివివరములతో అపెండిక్సుకూడా తయారవుతుంది. అప్పుడు మీరు మీవలె అల్లుళ్లను వెదికి వారికి హెల్పుచేస్తూ ఉండవచ్చును గదా? వారు మీపై కృతజ్ఞత చూపడమే కాక కొంతప్రజంటేషన్ కూడ ఇయ్యవచ్చును. ఆడబ్బును కాపిటల్ గా పెట్టుకొని పెళ్లికొడు కుల మార్కెటు భేషైనది, మీ రేర్పాటు చేయవచ్చును. వ్యాపారం బాగా సాగించవచ్చును. కాబట్టి అటువంటి కేటలాగు తయారు గావడం ఎంత అవసరమో, దానివల్ల ఎంతలాభం సంపాదించవచ్చునో మీరే గుర్తించవచ్చును.

ముఖ్యముగా ఈ ప్రయోజనము కనిపెట్టే గడచినకొన్నేళ్లనుండి “పెళ్లిళ్ల దలాలీలు” అనే ఒక సంఘమువారి రేర్పడియున్నారు. వారిలో కొందరు కమిషన్ యేజంటు అని గౌరవముగల పేరున్న పెట్టుకొనియున్నారు. అయితే వీరిలో ఒక్క వ్యవస్థగాని ఐకమత్యముగాని యేదిలేదు. వీరికని ఒక వర్కింగ్ ఆఫీసులేదు. వీరిని వీధి వీధికి తిరిగి సామానుల మ్యుకొనే వ్యాపారి వర్గములకు చేరిన వారని చెప్పనచ్చును. వీరు మంచి కుశాగ్రబుద్ధులు. ఒక గొప్ప సంఘములో శీఘ్రముగా మిమ్మును గుర్తించగలరు. ఇంతకు ముందు వారు మిమ్మును చూచియుండకపోయినా, మీరు వరాన్వేషకు అనే విషయము వెంటనే కనుక్కోగలరు. పెండ్లికాని పిల్లల తండ్రిల ముఖాన ఒకవింతచేష్ట వేళ్లాడుతూ ఉంటుంది కాబోలు!

మీరొక టూరింగుబాక్సు చేతపట్టుకొని చైనాబజారు వెంట నాకర్కం ఇట్టాకాలిందిగదా అని చింతిస్తూ పోతూంటూ రనుకోండి! దబ్బున ఎవడో ఒకడువచ్చి మీ భుజమును తుట్టును. మీరు ఆతణ్ణి చూస్తారు. “ఏమండీ! పట్టానికి మీరెప్పు డొచ్చారు” అని అతడు ప్రశ్నిస్తాడు. మీ రింతకుపూర్వం ఆతణ్ణి చూచెరుగరు. అయినాను ఎగాదిగాచూస్తూ యోచిస్తూ ఉంటారు. “మీ పిల్లకు వివాహం అయిందా” అని మళ్ళీ అతడుడుగును. “లేదు” అని మీరు బదులుచెప్పి, పిల్ల నాకుందని ఏలా వీరికి తెలిసింది అని నిర్ఘాంత పోతారు! మీరు గుక్కతిప్పకొనేటంతలోగా అతడు మళ్ళీ “ఒక వరుడున్నాడు. వస్తారా చూతాం” అని ప్రశ్ని చేస్తాడు. ఇట్లన్న వెంటనే మీకు ఒళ్ళు పూరించి ఫులక లెత్తుతుంది. “చూడవచ్చునా యేం తప్పక చూడవలెను సుమా!” అని వుత్తర క్షణం లోనే అతణ్ణి మీదగ్గరి బంధువుగా భావించి మీయొక్క యోగ క్షేమములన్నిటిని చెప్పవారంభిస్తారు.

“ఒక వరుడే కాదు! యెందరోవరులు నా చేతికింద ఉన్నారు. అందరిని అన్నిటిని చూడవచ్చును” అని ఆతడంటాడు. వెంటనే ఒక ఖండికుదుర్పుకొని వీధివీధిగా తిరిగి ఆ సీజనులో అమ్మకానకు వచ్చి

వుండే వరులను ఒకరి వెంబడి ఒకరినిగా అందర్ని చూచివస్తారు. అంటే వరుల తండ్రులను చూచివస్తారన్నమాట. వరులను ఎదురుగుండ చూచుటో మాట్లాడుటో లేదని చెప్పవలసిందిలేదు. ఒకవేళ మీరారావరుని తండ్రితో మాట్లాడుతూవుండేటప్పుడు, ఆవరుడు తన కేమీ అందులో జోక్యంలేనివానివలె తెనిసు బ్యాటుచక్క చేసుకొంటూనో పిల్లలతో ఆడుకొంటూనో ఒకమూలను కూర్చొని గమనిస్తూ ఉంటాడు. అప్పుడా వరుని మీరు క్రీగంటితో చూచుకోవచ్చును. ఒకవేళ పొరుగింటి అబ్బాయినిచూచి మీకు రాణోపు అల్లుడని తలంచుకొని పెండ్లిమాటల్ని సాగించడమూ సంభవించ వచ్చును. ఇదియిట్లా ఉండగా ఒక్కొక్క వరునికి సంబంధించినవారి దగ్గరనుంచి కావలసిన వివరములనన్నిటిని, ముఖ్యముగా వెలల వివరములు తెలుసుకొని, జాతకాలనన్ని పుచ్చుకొని జేబులోనుంచుకొని రాత్రి పన్నెండు ఘంటలకు యిట్లు చేర్తారు.

ఇట్టి వరాన్వషణ రీతులను పరిశీలిస్తే అవి కొన్ని పద్ధతులలో ఇమిడి పోతాయి. అందులో ఒక పద్ధతి యిది.

కాలేజిలలో చదువుకొని ప్యాసైన ఒక పిల్లవాడు. అతని తండ్రి బాగా చదువుకొన్నవాడే. మీతో యితడుకూడా సహాధ్యాయిగానుండవచ్చును. ఇతడు మంచి పలుకుబడలో నుండేవాడు మంచి మర్యాదస్తుడు, మంచి స్వభావముగలవాడు కూడాను. ఇతడు గొప్ప సంఘ సంస్కర్తగా ఉండవచ్చును అని అతని మాటలతీరులోనే తోచును. అట్టివారిని మీరొకసమయంలో చూచేటప్పటికి గడచిపోయిన కాలేజీరోజులనుగూర్చి ముచ్చటించడానికి మొదలుపెడుతారు. ఆహా ఆసందమయిన అట్టిదినాలు యిక రాపోతయ్యా! అని ఎకాగ్రచిత్తులై అప్పుడు అతనితోకూడామీరు ఆనందిస్తూ వుంటారు. “పోయినాయండీ! పోయినాయి, అట్టి దినాలు మళ్ళీయిక ముందుజన్మలోనే” అని ఆస్నేహితు డంటాడు. అయిదు నిమిషాలు యిట్లు మాటలు మహాసముగా గడవుతూ వుంటారు. పిదప మీరిట్లు మాట్లాడ

డానికి మొదలెడుతారు. “అది పోసీండి; మీ అబ్బాయి విషయమేమి? యీ యేడు వివాహ ప్రయత్నంకదా?”

“సరియైన సంబంధం కుదిరితే చెయ్యాలసిందే ఎందుకు మీ రడగడం?”

“నాకోపిల్ల వున్నది లెండి. మనో ఒక సంబంధం పొసగితే మంచిదనుకొంటాను. అందుకు మీరేంగాతలుస్తారు”

“ఏమి తలుస్తానండీ? మీరు చెప్పడం బాగానే వుంది. మంచి సంబంధమే మనయొక్క పాత స్నేహానిబట్టి ఆలోచిస్తే; యీ సంబంధం కుదిరితే దీనికంటే సంతోషమేముంది”

“భగవంతుడు ముడిపెట్టాడంటే మంచిదే” అని మీరంటారు. అయితే దేవునిమీద భారంవేసి ఉండడానికి మీకు మనస్సురానంటుంది.

“ఉణ్ణియ్యండి తొకికవిషయం అని ఒకటున్నదే దాన్ని గుటించి మీరేమంటారు” అని అతణ్ణి మీరు అడుగుతారు. వెంటనే మీ స్నేహితుడికి కోపంవస్తుంది. అట్లా కోపించుకొని,

“తొకికమా, వైదికమా, ఆమాటలన్ని నాచెవులో పడవేయకండి. మనసంఘం అన్యాయముగా యిట్లు పాడౌతున్నది. పెళ్లిళ్ల పడ మొక వ్యాపరంవలె సాగుతున్నది. నేనెప్పటికిన్ని అట్లా కేవలము నీచంలో ప్రవర్తించను. తొకికమనే మాట యెత్తకండి. మీకిష్టమైన కట్టాలు యియ్యండి. నావల్లెనంత నేను చేస్తాను. అంతే”

“తమ విషయంలో మీరిట్లా సెలవియ్యడం బాగానే ఉంటుంది, అయితే మీ యావిడ :—

“అవిడా, గీవిడా, మా యింట్లో నేను చెప్పేటట్టై అందరు నడుస్తారు. అయితే మా ఆవిడ సంగతి మీకు తెలియదు”

వారి భార్యసంగతి మీకెట్లా తెలుస్తుంది. యేమిన్ని తెలియదు. కాబట్టి ఒక బరువు తీరిందని భావించి లోలోపల సంతోషిస్తారు.

తర్వాత, మీ స్నేహితుడి భార్య మన్నాడుసాయంత్రం అయిదు ఘంటలకు పిల్లను చూడడానికి మీ యింటికి వచ్చేటట్లు ఏర్పాటుచేసి కొని వెడతారు మీరు.

మీకు మన్నాడు పొద్దుగూకడం ఒక నిమిషం ఒక యుగంగా ఉంటుంది. ఎప్పుడా అయిదు గంటలు కొట్టబోయేది అని! వసారాలో కుర్చీమీద కూర్చుండి వారిరాకను వీధివెంబడిపోయ్యే మోటార్లలోను జట్కాలలోను వంగిచూస్తూ ఉంటారు. యేపని తోచక యింటికి బయటికి దేవులాడుతూ ఉంటారు. మీ కూతురున్న అటు యిటు తిరుగులాడుతూ ఉంటుంది. ఆవిడ ఎంత అలంకారాలు చేసుకోవాల్సినా అంతాచేసుకొని ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. మీ భార్య అంటేనా ఆవిడకూడా మంచి విలువగల పట్టుచీర గట్టుకొని రవల కమ్మలు ధరించి అద్భుతమగు సౌందర్యముతో జగన్మోహినివలె యిటు అటు తిరుగుతూ ఉంటుంది. అప్పుడామె అందమునుచూచి పవడంపు ఔదవులను ముద్దు పెట్టుకోవాలని మీ మనస్సున ఆశాతరంగములు పైపై ఉప్పొంగుతూ ఉంటవి. అయినను ఆవిడ పనులు పాటలు చూచుకొనడంవల్లనున్న పిల్లలు యిటు అటు పారాడుతూ ఉండడం వల్లనును కోరిక తీర్చుకోవడానికి మీ కవకాశం లేకపోతుంది. ఇదంతా ఇట్లా ఉండగా ఎనిమిదేళ్ల కుఱ్ఱాడు “వారింకా రాలేదే? ఎప్పుడు వస్తురు” అని ప్రశ్నచేస్తూ మీకు తొందర్లకలిగిస్తూ ఉంటాడు.

తుట్టతుడకు, వాకిల్లో మోటారుబండి కూశేకూత వినవస్తుంది. నాన్నా! వాళ్లే, వాళ్లే అని అరుస్తూ మీ పిల్లవాడు యింట్లోకి వచ్చి “అమ్మా! యిదిగో వచ్చేశారు, వచ్చేశారు” అని చెప్పాకూ అసం దర్భముగా తలుపు వేసుకొని నాళ్లను చూడడానికి బయటికి వస్తూ ఉంటాడు. అప్పుడు మీ యావిడకు చురుకుతనం యెక్కువౌతుంది. అప్పు డక్కడ ఉండే వస్తువు లిక్కడ పెట్టడం, యిక్కడివి అక్కడ పెట్టడం యిట్లు తొందరతొందరగా అవీయవీ సదుకొంటూ ఉంటుంది. ఇంతలో బండి వాకిల్లోకివచ్చి నిలుస్తుంది. దానిలో నుండి ఒక ఆవిడానూ యిద్దరు ముగ్గురాడపిల్లలన్న దిగుతారు. వారి సొమ్ములు, చీరలు మెరుస్తూ ఉంటే. వసారాలోనుండే మిమ్మల్ని చూచి ఉచితంగా ఉండే సిగ్గుపాలుతో లోపలికి ప్రవేశిస్తారు. మీ యావిడ వారికి స్వాగతమిచ్చి నట్టింట కూర్చోపెడుతుంది. తర్వాత అందరూ సంభాషణ కారంభిస్తారు.

* * * *

ఇంతలో, మీరు మోటారు డ్రైవరోద్దకపోయి మాట్లాడడాని కారంభిస్తారు. అప్పుడా డ్రైవరు మీతో “అయ్యా! మీ స్నేహి తుడువారి భార్యగారూ యింట్లో ఏమాట్లాడుకొన్నారంటే 7,000 రూపాయలు వరకు వరదక్షిణయిస్తే బాగుంటుంది. అదిన్ని పిల్ల మనకంటికి పట్టి ఉంటేనే; అనుకొనా” రంటాడు మీతో డ్రైవరు.

డ్రైవరు :—“చాల పేరాసగలవాడండి, సార్! ఒక సబ్ జడ్జి 4,000 రూపాయ లిస్తానని వస్తే ఆయనతో “యింత గొప్ప ధన వంతుడు 4,000 రూపాయలేనా అని మా యజమాని ఒప్పుకోక పోయినాడండి.

మీరు :—“నీవు చెప్పేది నాకు నమ్మకంలేదు. ఈ మాదిరి విషయాల్లో తమకంత పట్టంపు లేదని నా స్నేహితు డన్నాడేమిది నాతో? ”

డ్రైవరు :—ఆలా అన్నాడా? అబ్బే! వారిసంగతి మీకు తెలియదు సార్! వారట్లా మాట్లాడేవాడుక. తన పెద్దకొడుక్కీ 6,000 రూపాయల వరదక్షిణ తీశారండి. అయ్యా! నేనీలాచెప్పానని వారీతో అనేరు సునుండి. సార్! ఆయనెట్లాపోతే నాకేంకావాలి

* * * *

గంట సేపటికి తర్వాత వచ్చినవారందరూ వెళ్లిపోతారు. అప్పుడు మీ యావిడ పెదవులు వెళ్ళబెడుతూ మీ దగ్గరకు వస్తుంది.

“మంచి సంబంధాన్ని వెతికారు. అమ్మో! యింత పేరాస గలవాళ్లని నేను చూచియెరుగను. పెద్ద కొడుక్కీ 6,000 రూపాయలు తీశారట. మన పెద్ద అమ్మాయిక్తాను మనమేం వరదక్షిణ యిచ్చాము. అదీ అడిగింది నేనూచెప్పాను. అప్పుడు దాని మొఖం యెంతైందో చూశారా? చాలు చాలు, మనకు తగిన సంబంధం కాదు. ఒద్దనే ఒద్దు”

మీరు అశ్రుశస్రాలుడిగి నివ్వెరపడి పోయి మానవజాతియొక్క చెడ్డగుణాలనుగూర్చి మరికొన్ని విషయాలనుగూర్చి చింతించడానికి మొదలెడతారు.

మర్నాడు ఉదయాన మీ స్నేహితుడి దగ్గరనుండి ఉత్తరంవస్తుంది అందులో యిట్లుంటుంది—

“ప్రియమిత్రమా,

తమ కుమార్తెను నాభార్య చాలా మెచ్చుకొంటోంది. ఆపిల్ల మిక్కిలి అందకత్తెట. దాని స్వరము కోకిలస్వరమట, అని ఎంతో సంతోషిస్తోంది. కాని నా కాభాగ్యం లేనట్లున్నది. భగవంతుడికీ యిష్టంలేదు కాబోలు. జాతక పొంతనము ఏమాత్రం సరిగాలేదంటున్నారు. నా దౌర్భాగ్యము చూడుమిట్లుంటుంది. మీ కొమార్తె

కింకను గొప్పచోట్లో వరుడు లభిస్తాడనడంలో సందేహమేమి ?
నేనొక్కణ్ణే మోసపోతినను మాట నెప్పటికిని మఱచుటకు వీలులేదు.

ఇట్లు
తమ మిత్రుడు.

సరే ; పై చెప్పినది అది యొకవిధము. మరియొక విధమైన
వరుడు , ఎట్లంటే వాని తండ్రికూడా బాగా చదువుకొన్నవాడే ?
అయితే పిల్లవానికొక మేనమామకూడా ఉన్నాడు. కుబేరుని సంఘ
దలంతా తెచ్చియిచ్చినా అతణ్ణి తృప్తి పరచడానికి సాధ్యంగాదు.

మూడవది మరియొక విధం. వరునికి తండ్రి ఉండడు. విధవ
తల్లి ఉంటుంది. ఆవిడ తనకొడుకును పాతకాలపు ముద్దు ముచ్చట
బొమ్మకు మల్లే భద్రపరచుకొని పదిలముగా కాపాడుకొంటూ ఉంటుంది.
వేషుక వస్తువులను కొనుక్కోవడానికి ముచ్చటపడే వారెవరైనా
వచ్చి గొప్ప ధరయిచ్చి కొనుక్కోక పోతారా అని ఆయమ్మ నిరీ
క్షిస్తూ ఉంటుంది.

ఇంకా అనేకవిధా ఋన్నయి ఈ వరాన్వేషణలో ; ఇట్లే
కన్యాన్వేషణలో కూడా ఉన్నాయి. అయితే వాటిన్నీంటినీ విస్తరించి
చెప్పడంవల్ల ఏమిలాభముగాని ఇంతకుముందు చెప్పిన రీతులలో
ఎంసులో చేరనా, అందరికీ సరికలిశే దుర్గుణం ఒకటి ఉంటుంది.
అదే, ఎక్కువ ధరకు వరుణ్ణి విక్రయించ వచ్చుననే ఆశ. ఇట్టి పేరాశ
లేని ఒకవరుణ్ణిగాని, లేక అట్టి వరుడి తలి తండ్రులనుగాని మీరీ దక్షణ
దేశంలో చూడగలమనుకొంటారా ఆది వ్యర్థమైన తలపోత. అది
పట్ట పగటి స్వప్నవార్త.

అని మాద్యోవిడ పత్రిక “ఆనంద వికట ” అంటున్నది.

హాస్యలహరి

CVM

ఒక చాదస్తం బడి పంతులు “ ఎవరికైనా తుమ్ము వస్తే

మీరు చేతులు జోడించి “మీకు శతా యున్ను, దీర్ఘాయున్ను అని చెప్పి దేవుడి కి మొక్కవలసింద”ని పిల్లవాళ్లకు బోధించాట. ఒకనాడు తన నయింటి నూతి లో పడిపోయిన చెంబును ఎత్తడానికి బడి పంతులు తన నడుముకు పెద్ద చేంతాడు కట్టుకొని బడి పిల్లవాళ్ల సహాయంచేత నూతిలోదిగెను. ఆచెంబును

యెత్తుకొని పైకి వస్తూ ఉండగా పంతులికి తుమ్ము వచ్చింది. తుమ్మాడు. పంతుల్ని పైకిచేదుతూ ఉన్న శిష్యులంతా చేంతాడును నదలేసి చేతులుకూర్చి దండాలు పెట్టి “ దేవుడు మీకు దీర్ఘాయున్ను నిచ్చుగాక ” అని అన్నారు.

* * * *

ఆ లు, మ గ డు.

భర్త — ఇంకా వంట కాలేదూ! కాకుంటే నేను హోటాలు కై నా వెళ్తా.

భార్య — పది నిమిషాలోర్చుకోరూ!

భర్త — అయితే పదినిమిషాల్లో వంట కౌతుందా! ఏమిటి?

భార్య — కాదండీ! కాదు!! నేను తమతోకూడ హోటాలు కే వచ్చేస్తా.

న్యాయాధిపతి — నీవు సారా
తొగి ఉండినప్పుడేనా ఆవిడను
ముద్దెటుకొంటివి.

తాగుపోతు — అవునండీ ఆవిడ
మొహాన్ని చూశారంటే నేను
చెప్పేది సత్యమని గ్రహిస్తారు.

న్యాయాధిపతి — నీవేదియైనా చెప్పకొకవటసి. ఉంటే చెప్పము,
ముద్దాయి — ఏలోర్ ముందు నేనేమి చెప్పకొగల్గండి!
నేనాయనపెళ్లాం నగల్పెత్తుకు పొయ్యేటప్పడు ఆయన గుర్రుమని గుర
కైతునూ నిడరోతుండాడే ఇప్పుడు నాకల్లార దొంగిలించడం శూశా
నంటుండాడు; వొట్టి అబద్ధంగాదండీ దేవరా! ఇట్లాంటి అబద్ధ
సాచ్చెం నమ్మి నన్ను శిచ్చిస్తారా బాబు!

బాట

తిమ్మన్న — ఎందుకీ బాట వంకరగా ఉందండీ.

కొమ్మన్న — నేరుగా ఉంటే అదేం నేరుగా ఉందండీ అని
అంటారేమీ అందుకే ఆలా ఉందండీ.

బడి వంతులు. — మంచి పసిమివన్నెగల బాలుణ్ణిచూచి—అరటి
పండు తోలును తోశి తొక్కేశి నట్టున్నావురా నీకరీరమూ
నువ్వాను!

పిల్లవాడు — అవునండీ! ఇవ్వాళ రెండరటిపళ్లు తిని తోళ్లు
తోశేళానండీ! అందులో ఓతోలును చూడకుండా తొక్కేళా
నండీ! తొక్కేళి తేను ఆతోలే నన్ను తోశి జలదారిలోకి తొక్కే
శిందండీ.

ఒక యజమాని, అప్పగా తన సేవకుడు తింటూ వచ్చిన హోటలువాని లెక్కను పైసలు చేయుటకు తలచి హోటలు యజమానిని పిలిచి అయ్యా! వీడెంత తిన్నాడో ఆ లెక్కను చెప్పండి అని అడిగెను.

హోటలు యజమాని — లెక్క వుస్తకమును చేతపెట్టు కొని ఒక కప్ప కాపి ఒక అణా డిటో ఒకటి ఒక అణా, డిటో ఒకటి ఒక అణా, యింకొకడిటో.

పనివాడు — అమ్మమ్మో! సామీ! ఇదేమో నాకు తెలీదండి బాబూ! నేను కాపీ తాగినమాట నిజం. అంతేగాని, ఆడిటో ఒక ట్లు ఏమిటో నేను తిని ఎరగనండి! కంటిలోనైనా చూచెరుగనండి! అన్యాయం! ఇట్లా అబద్దాల పద్దులురాశి బాకీ పెంచాడండీ! అని నోటిమీద కడుపుమీద బాదుకొనెను.

* * * *

ఉపన్యాసం.

ఒక యంబ్రవృష వీధిలో వేదాంతోపన్యాస మిచ్చి ఇంటికి వచ్చి యిరుగున ఉన్న అధికప్రసంగి పంతులు బావతో ఇట్లనెను. బావా! యింతనేసాబండ గాడిదలదగ్గర గొంతి కండ్లెట్టు అరిచి వచ్చానోయి!

అధికప్రసంగి. — అంచేతనే కాబోలు ఉపన్యాసంలో నడమ నడమ వాళ్లని అన్నలారా! అన్నలారా! అని అడ్రసు చేస్తూ వచ్చావు!

ఇక సాల్వెంటు.

న్యాయవాది — అన్నిటికీ లెక్క చెప్పరుగాని తతిమ్మా మూడు వేల రూపాయలేలా కర్చుచేశారండీ.

ఇక సాల్వెంటు — అది ఆ లా గే వ లా గో కర్చు అయి పోయిందండీ.

న్యాయవాది — అన్ని కర్చులకు లెక్క వ్రాస్తరిగదా దాని కెందుకు లెక్కవ్రాయలేదు, మర్యాదగా చెప్పండి, ఎవరికిచ్చారో? ఎందుకు ఖర్చయిందో!

ఇక సాల్వెంటు — అన్యల కెవ్వరికి యివ్వలేదండీ! వకీళ్లకే యిచ్చి యేడ్చాను.

* * * *

జాతివాడు — గాడిద కొడకా! పో! నరకానికి. ఇక్కడకి నిలవబోకు!

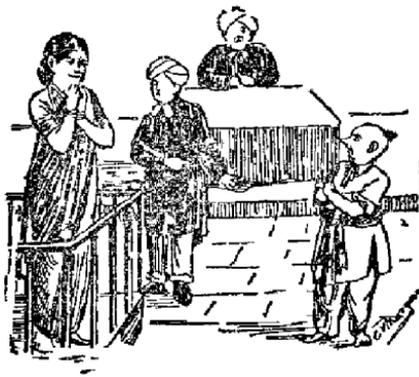
సేవకుడు — నాలుగు రోజులు తాళి ఆజాతివానిముందు సలాముచేసి నిలుచును

జాతివాడు — ఓరీ మొద్దూ! వింకా నరకానికి వెళ్లలేదేం!

సేవకుడు — దొరగారూ! నరకం గేటుదాక వెళ్ళానండీ అక్కడ మీలాంటి తెల్ల దొరలే గుంపులు గుంపులుగా నిల్చున్నారండీ! నల్ల వాళ్లని లోపలికి పోనియ్యరని, తెలుపు నలుపు రంగులభేదం అక్కడ తంటాతెస్తూ ఉన్నదనీ చెప్పి నన్ను తిరగ్గొట్టినారండీ!

క్రాసు పరీక్ష

ముద్దాయితరపు వక్కీలు — అమ్మగారూ! వారు మిమ్మల్ని నిర్బంధించి ముద్దెట్టు కున్నారని గాదూ మీరనేది?

ప్రియాది — అవునండి వక్కీలు — వారి పొట్టికీ మీ పొడుక్కీ ఆలోచించి చూస్తే యిది సాధ్యమైనపని అని నమ్మటానికి వీలు లేకుండా ఉండే.

ఆవిడ — ఎందుకు వీలులేదూ! ఆయన వీటమీద ఎక్కి ఉండగా నేను దగ్గర పంగి ఉండగా ఎందుకు వీలులేదు?

న్యాయాధికారి — అట్లాగా రెండు ఏర్పాట్లూ జరిగినయ్యా

* * * *

చిత్రకారుడు,

చిత్రకారు డొకడు చిత్రం వ్రాస్తానని మురుస్తూ రోజల్లా అదే నిగా కూర్చుండి వ్రాశాడు. ఎగాదిగాచూచుకొని సంతోషించి దానిం ద తనపేరు వ్రాసుకుంటున్నాడు అదిచూచి

స్నేహితుడు — ఎందుకు నీ పేరు వ్రాసుకుంటావు చిత్రంపేరు వ్రాయి, అది అవసరం.

చిత్రకారుడు — ఇంత చక్కగా వ్రాశానే నాపేరు ఉండవద్దూ! నీను వ్రాశానని తెలియవద్దూ?

న్నే హితుడు:— ఈ చిత్రం నీవు వ్రాశిందని అందరూ స్పష్టంగా గుర్తించగలరు. నీ ప్రతిభ అందులో ప్రతిభలిస్తూనే ఉంది. కాని అనేకులు నీ ఉద్దేశం ఎరగనివాళ్లు ఆచిత్రం కాకి అనుకొంటారు. నీవు వ్రాశింది చిలక గాని కాకిగాదు అని తెలియడానికి దానిపేరు కింద ఉండవలెను.

* * * *

పోస్టు మేక.

పోస్టు మేక ఉద్యోగానికోసం వచ్చిన ఒకణ్ణి పరీక్షించుటకై తపాల ఉద్యోగస్థుడొకడు “ భూమికిని సూర్యునికిని యెంతదూరముండును ” అని అడిగెను.

వాడు —“ అక్కడికల్లా పోయి ఉత్తరాలు బట్టాడా చెయ్యటానికి నావల్ల కాదండి వేరే యెవరైనా చూచుకోండి ” అని చెప్పతూ తిన్నగా వెనక్కి తిరిగాడు.

* * * *

మనిషి గబ్బిలం

ప్రసంగి :—“మనిషి గబ్బిడాయనే” పట్టం యెవరికి చెల్లుతుందో తెలుసునా?

అధిక ప్రసంగి.—డబ్బు కావల్నంటే స్వరాజ్య పార్టితోను, ఉద్యోగం కాల్నంటే జస్టిసు పార్టితోను, రెండూ కుదిర్చుకొంటే మిత వాదులతోను సమయానికి తగ్గట్టు మారిపోయ్యే మహాత్ములకే “ మనిషి గబ్బిలం ” అనే పట్టం చెల్లుతుంది.

మం దు

సోమరి సన్యాసి — ఆకలి దిప్పిక లేకుండా ఉండడానికి మందు ఇస్తాను. అమ్మా! యీ పూట యింత ప్రసాదంపెట్టు మాత్రా! ఆకలితో ఆగలేకుండా ఉన్నాను.

అమ్మగారు — అయ్యా! ఆమందు ఇంకొకశ్లేకిచ్చి మీరెందుకవస్థ పడుతారు మీరేపున్నుకోండి మాకుమందూవద్దు మాకువద్దు ఇంట్లోయిబ్బందిగావుంది దయచెయ్యండయ్యా!

* * * *

ముద్దాయి — వాడు నోటికొచ్చిందంతా తిట్టాడండీ కాబట్టి న్యాయవాది — ఏమని తిట్టాడు?

ముద్దాయి — గొప్పవారిముందుగా ఆ చెడ్డ మాటల్ని ఏలాండీ చెప్పటం

న్యాయవాది — అయితే న్యాయాధిపతి చెవులో మాత్రం చెప్పిరా.

* * * *

అ వ్వ — నౌ క రు.

కట్టెలు దేరా శివ్వ! నా కాలు నొస్తుం దవ్వ!
 గుడ్డ లుతకరా శివ్వ! నా గుండె లదరుతై అవ్వ!
 సిట్లు తేరా శివ్వ! నా ఒళ్లు వంగదో అవ్వ!
 వాకి లూడ్వరా శివ్వ! నా కాక తాతోం దవ్వ!
 అన్నం తినరా శివ్వ! నే నందుకు సిద్ధం అవ్వ!

బాలశిక్ష

బాలుడా! నీవు తెలుగువాడవు. అనగా ఆంధ్రుడవు. తెలుగునకే ఆంధ్రము అని మారు పేరు. తెలుగుభాష మంచి రుచిగల భాష. తెనుగు తేట— అన్న వాడుక విన్నావా!

తెలుగు వాడవైనందుకు నీవు ముఖ్యముగా ఈక్రిందివి నేర్చుకోవలెను నుమా!

సుమతి శతకము పద్యాలు, వేమన్న పద్యాలు, దాశరథి శతకము పద్యాలు, వేణుగోపాల శతకము పద్యాలు,

భాగవతములో ప్రహ్లాద చరిత్ర, గజేంద్ర మోక్షము,

త్యాగరాయ కీర్తనలు కొన్ని, రామదాసు కీర్తనలు కొన్ని,

చక్కని గుండ్రని దస్తూరీ,

ఈ మాత్రమైనా నేర్చుకొనకపోతే నీవు తెలుగు భాష రుచిని తెలుసుకో జాలవు.

- గీ. ఆంధ్ర భాష అమృత ; మాంధ్రాక్షరంబులు
ముద్దులొలుకు గుండ్రముత్తియములు
ఆంధ్రదేశ మాయురారోగ్య వర్ధక
మాంధ్రజాతి నీతి ననుచరించు.